

SAUSIS - 1977 - JANUARY

S **K** **A** **U** **T** **U** **A** **I** **D** **A** **S** **S** **D** **A** **S**

SAUSIS - 1977 - JANUARY

SKAUTU AIDAS THE SCOUTS ECHO

A Lithuanian youth Magazine, published monthly except July and August by The Lithuanian Scouts Association. Not for profit Illinois Corporation.

Subscription \$5.00 yearly, \$3.00 halfyearly, single copy 50c.

Second Class postage paid at Chicago, Illinois

• Office of Publication:
Skautu Aidas
6842 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

• Editor in Chief - Sofija Jelioniene
6111 So. California Ave.
Chicago, Ill. 60629

• Managing Editor - A. Orentas
6842 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

SKAUTU AIDAS

Officialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas

Išteigtas 1923.III.15

Šiauliuose, Lietuvoje

Leidžia LSS Tarybos Pirmija

Prenumerata: metams - \$5.00, pusei metu - \$3.00, atskiro nr. kaina - 50c.
Garbės prenumerata - \$10.00, garbės leidėjo prenumerata - \$25.00.

Vyr. redaktorė - v.s. Sofija Jelionienė, 6111 So. California Ave.,
Chicago, Ill. 60629

Red. pavaduotojas - s. Balys Vosylius
Techninis redaktorius - v.s. Vladas Vijeikis
Redakcijos nariai: ps. Rita Fabijonienė, vyr.sk. vyr.sl. Dalia Petreikytė,
v.s. Ona Rozniekienė, v.s. Ona Saulaitienė,
v.s. Antanas Saulaitis, SJ, Brazilija,
v.s. Bronius Žalys, Australija.

Administratorius: - s. Augustinas Orentas, 6842 So. Campbell Ave.
Chicago, Ill. 60629

Redakcija taiso rašinius savo nuožiūra

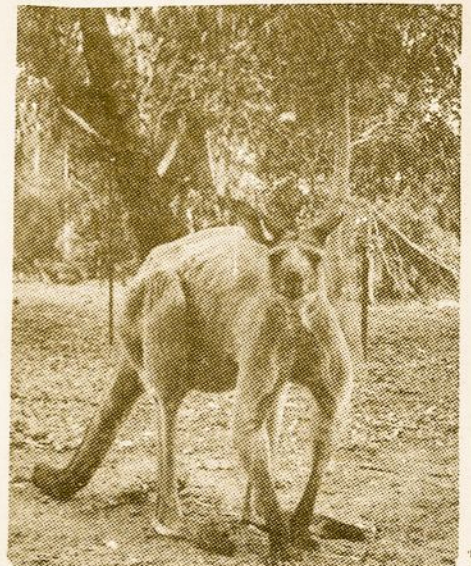
Viršelyje - j.s. Vyt. Vaitkaus nuotraukoje vyr. sk. Rūta Statkutė ir australiškas meškiukas - koala - pasiruošę sutikti svečius, atvykstančius į VI-ąją Tautinę Stovyklą Australijoje.

Pašto dėžutė

Šio numerio medžiagą surinko ir labai nuoširdžiai bendradarbiavo Australijos Rajono spaudos "rūpintojėlis" v.s. Br. Žalys. Jo ir kitų čia rašančių dėka vykstantieji į VI T.S. su kengūrų žeme ir lietuvių skautų judėjimu joje bus gan arti- mai susipažinę.

Už gražią talką broliui Broniui labai dėkoju!

Red.

Broliai ir Sesės
plačiajame pasaulyje!

Nenustebkite ši kartą Skautų Aidą radę kitokių negu įprasta.

Kaip jau žinote, 1978 m. pradžioje LSS Australijos Rajonas, LSS Tarybos pavedimu, ruošia VI-ąją Tautinę Stovyklą Pietų Kryžiaus žemyne - Australijoje, Melburno apylinkėse. Supažindinti Sesės ir Broliai bei būsimojus VI-sios Tautinės Stovyklos svečius su Australija, jos lietuviais ir ypač lietuviams skautais, mes paruošėme eilę straipsnių, tikėdami, kad jie jums bus ne tik įdomūs, bet ir naudingi, ypač tiems iš jūsų, kurie vyksite į Australiją.

O dabar ženkite į naują avantiūrą Skautų Aido puslapiuose - Australijos žemyną!

LSS Australijos Rajono
Spaudos Skyrius

s. Augustinui Orentui,
"Skautų Aido"
Administratoriui

Mielas Skautininke,

Artėjant VI-ajai Tautinei Stovyklai Australijoje L.S.S. Australijos Rajono Vadija savo posėdyje š.m. lapkričio 9 d. paskyrė A \$100.00 (US \$123.03) auką paremti Skautų Aidą. Su šiuo laišku siunčiame čekį šiai kukliai aukai.

Linkime Skautų Aidui ir jo pasišventusiems darbuotojams nepavargti šiame kilniame darbe; kviečiame atvykti į VI-ąją Tautinę Stovyklą Australijoje ir ta pačia proga aplankyti mus.

Su skautiškais linkėjimais

s. fil. Balys Barkus
LSS Australijos Rajono
Vadijos Išdininkas

AUSTRALIJA

KVIEČIA IR LAUKIA

REIKIA SKUBĖTI:
BELIKO 10 MĖNESIŲ LIGI
VI-SIOS TAUTINĖS
STOVYKLOS

VI-ji Tautinė Stovykla įvyks Australijoje, Melbourne apylinkėse, 1977 m. pabaigoje, 1978 m. pradžioje. Ši stovykla yra labai svarbi Australijos lietuvių skautams. Gyvendami diena iš dienos, mes kartais pritrūkstame naujų idėjų, o kartais ir noro atsiekti mums užsibrėžtų uždavinių. Ruo-

šimasis VI-tai Tautinei Stovyklai sukėlė didelį entuziazmą skautų-čių tarpe. Ne tik kurie veikia įvairiuose vienetuose, bet taip pat ir tų tarpe, kurie pradėjo tolti nuo skautiško gyvenimo. Yra labai džiugu matyti, kad tiek daug jaunų vadovų-vadovių dirba su dideliu pasiryžimu, prisidedami vienokiu ar kitokiu būdu prie stovyklos paruošiamųjų darbų.

VI-os Tautinės Stovyklos Rengimo Komiteto pirmininkas ps. Henrikas Antanaitis aplankė JAV, Kanadą, Angliją ir Vokietiją. Jis kalbėjosi su L.S.S. vadovais nariais ir kitais vienetų vadovais. Kiek teko patirti, turime didelį prita-

rimą iš mūsų užjūrių brolių ir sesių. Mes tikimės, kad tas susidomėjimas nesumažės, bet dar padidės.

Užjūrių skautams į Australiją atvažiavus, mes parūpinsime visus stovyklos mokesčius, maistą, lovels, indus, miegamus maišus ir t.t. Taip pat stengsimės apmokėti ekskursijų išlaidas Australijoje. Svečiai patys turės užsimokėti už kelionę į Australiją ir atgal. Prieš stovyklą užjūrių skautai-skautės bus apgyvendinti lietuviškose šeimose Sidnejuje, o paskui Melbourne.

Stovyklos provizorinė programa numatyta tokia:

1977 m. gruodžio mėn.

24/25	(šešt. sekm.)	- atskrendama į Sydney
26	(pirm.)	- Sydney
27	(antr.)	- Sydney
28	(treč.)	- Sydney
29	(ketv.)	- atskrendama į Melbourne
30	(penkt.)	- Melbourne
31	(šešt.)	- Melbourne

1978 m. sausio mėn.

1	(sekm.)	- Melbourne
2	(pirm.)	- T.S. pradžia
14	(šešt.)	- T.S. pabaiga
15	(sekm.)	- išskrendama iš Melbourne į Š. Ameriką

Tikslią išvykimo ir sugrįžimo datą nustatys L.S.S. vadovybė Amerikoje. Kraštai kaip Pietų Amerika ir Anglija turės prisitaikyti sau skridimo datas.

Patariame, kad atvykstantieji skautai-skautės būtų nejaunesni kaip 14 metų, tačiau gali būti ir jaunesni, ypač jei atvažiuos su tėvais arba su vyresniais broliais ar seserimis; tačiau galutinį amžiaus sprendimą paliekame vadovų nuožiūrai.

Esame numatę suruošti 2 koncertus - pasirodymus Australijos lietuvių visuomenei: vieną Sidnejuje, kitą - Melbourne. Prašome vienetų vadovus paskatinti savo

Perkelta į 13 pusl.

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAZVISO
BIBLIOTEKA

SU SAULE, SU DAINA!

Bėgsiu saulės pasitikti,
Ji žadėjo man tikrai,
Kad daina, aš ir jaunystė
Drauge būsim amžinai.

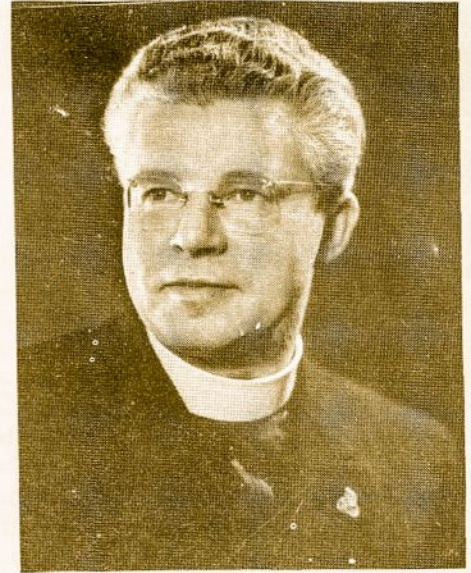
Teatleidžia man autorius, kad jo vardą pamiršau, bet tą jaunų dienų posmą kartoju iki šiol, ypač, kai prieš akis matau jaunimą... Jaunystė, džiaugsmas ir daina - tai lyg trys neišskiriami draugai. Rodos, šv. Pranciškus yra pasakęs, kad "liūdnas šventasis nėra joks šventasis". Kaip nėra tikro šventumo be džiaugsmo, taip nėra tikros jaunystės be džiaugsmo, be dainos. Nėra tikros skautybės be džiaugsmo, be šypsenos. Jaunystė ne vien tik darbui ir mokslui, bet ir džiaugsmui skirta. Aš šventai tikiu, kad jaunystei džiaugtis gyvenimu ir juoktis niekad ir niekas negali uždrausti - nei tėvynė, nei karas, nei tremtis, nei taika.

Bet supraskite mane teisingai: kalbu ne apie rėkiančio džiazo, svaigalų ar narkotikų džiaugsmą, bet apie tyrą jaunos sielos džiaugsmą - džiaugsmą su Kristumi; kaip šv. Povilas sako: "Džiaukitės, visuomet džiaukitės Viešpatyje".

Kas tau, jaunime, darbas, mokslas ar net tremties vargas, kas tau, jaunyste, audros, jei Viešpats su Tavim?! Jei tik tu būsi vienybėje su Kristumi, jei gyvenimo džiaugsmo Kūrėjas dažnai nusileis į tavo jauną širdį, jei eucharistinė saulė dažnai nušvies tavo abejonių ar silpnybių tamsumas - užtikrinu, mielas jaunime, tavo siela kils, lyg dainos posmas, ir tu su šypsena eisi darbo dienų ir jaunystės keliais!

Prancūzų rašytojas Henry Bordeaux yra pasakęs: "Laimingi, kurie aukštai iškėlė savo gyvenimo svajonę: jos siekdami, jie niekad nekrinta žemyn!"

Mielas jaunime, nešk aukštai iškėlęs savo širdies tyrumą - tvirtai laikydamas abiem rankom, išnešk jį per šio gyvenimo drumzles, kad nenusileistum iki žemės purvyno. Aš tau užtikrinu, kad neužges tavo

Kun. Petras Butkus, Australijos
Rajono dvasios vadovas.

E. Dryžos nuotr.

idealai, kad spindės kūryba, kad skambės jaunatvės džiaugsmas ir daina. Taip sako ir didysis vokiečių poetas W. Goethe: "Aukščiau visu dorybių stovi viena: nuolatinis veržimasis aukštyn ir kovojimas paties su savim, nenumaldomas troškimas didesnio skaistumo, išminties, gėrio ir meilės".

Tad išeikim, nešdami jaunystės džiaugsmo saulę ant tvirtų, jaunų pečių, nešdami pasauliui tyrų širdžių taiką ir džiaugsmą. Išeikim parodyti pasauliui, kad žemė yra graži, lyg žydintis sodas, ir kad žmogui skirtas šis grožis ir jo džiaugsmas. Jam žaliuoja girios, tviska ežerai, jam darželių gėlės ir padanges remiantys kalnai! Išeikim parodyti visiems, kurie užmiršo, kad gyvenimas - tai džiaugsmas, tai meno ir kūrybos šventė, kad gyvenimas - tai lyg gražus akordas nesibaigiančioj pasaulio tautų simfonijoj...

Išeikim su saule, su skautiška daina kurti naujo žmogaus, naujo pasaulio ir naujos Lietuvos!

Ir mūsų širdys nušvis lyg saulė Dievišku grožiu erdvių žvaigždėtų, Nėra juk tokios nakties pasauly, Kad meilės Kristų apsiaust galėtų!

s. kun. P. Butkus

J. Mikštas

Jaunystei

Gražus, jaunyste, tavo vardas,
Ir Tu pati graži esi!
Svajonių begalybėj nardai
Vienintelė, brangi, šviesi.

Pasaulis jaučiamas ir matomas
Vilioja pažadais jaunais.
Skrendi į tolumą, į platumas;
Skrendi pavasario sparnais.

Skrendi, ir miegančius pabudini;
Skrendi, kaip vėjas, kaip daina,
Ir šildai žilagalvį rudenį
Širdim troškimų kupina.

Svaigių dienų svaigiam sruvenime
Galinga, atkakliai drąsi,
Aukdama save gyvenimui,
Blaškaisi laimės ilgesy.

Ir žemės vieškely suklypusi,
Liepsnoji ryžto spinduliais.
O štai - laivai ant marių supasi,
Viliodami naujais keliais.

O štai - raketos! Štai - lėktuvuose
Sau žmonės nardo po erdves.
Ir, išvermė, staiga užgriuvusi,
Nebeapleidžia jau tavęs.

Ir tu staiga, lengvai pakilusi,
Esi tvirta ir išdidi.
Pigiais blizgučiais nusivylusi,
Į saulę, į žvaigždes skrendi.

Neboji užtvarų, nė kliūčių;
Jas griauni protu ir širdim.
Visur geri tau vėjai pučia,
Ir siaučia, žaidžia su tavim.

Gražus, jaunyste, tavo vardas,
Ir tu pati graži esi!
Svajonių begalybėj nardai,
Vienintelė, brangi, šviesi.

AUSTRALIJA IR LIETUVIAI

Australija yra penktasis pasaulio kontinentas, labiausiai nutolęs nuo Lietuvos. Mažai lietuviai šiuo kontinentu domėjosi, žinojo, kad ten gyvena kavinės spalvos žmonės, plačiom nosim, storom lūpom, australais vadinami. Žinojo šiek tiek ir apie gamtą, vadovėliuose buvo matę kengūrą ir ančiasnapi, vieną kitą įdomesni paukštį, bet bendru Australijos gyvenimu mažai tesidomėjo, nes niekas nesiurošė taip toli vykti ir ten apsigyventi.

Tačiau šio šimtmečio pradžioje, įvairių aplinkybių verčiami, daugiausiai iš Anglijos, atvyko ir apsigyveno nemažas būrelis lietuvių. Kurį laiką gyveno vienas kito nepažindami, ir tik 1929 m. Sydneyje susiorganizavo į Australijos Lietuvių Draugiją. Nuo tada prasidėjo lietuviškas gyvenimas Australijoje. Iš pradžių buvo daug džiaugsmo ir entuziazmo: ruošdavo vakarus, minėjimus, gegužines, piknikus ir t.t. Bet ilgainiui veikla pradėjo silpnėti ir būtų, žinoma, išnykusi, jei po II Pasaul. karo nebūtų užplūdusi nauja lietuvių banga iš Vokietijos. Per trejus metus suvažiavo jų apie dešimt tūkstančių.

DAUGUMAS LIETUVIŲ Į AUSTRALIJĄ VAŽIAVO NENOROMIS

Ne taip, kaip važiavo mūsų broliai į Ameriką, kur jų laukė giminės, draugai su affidavitais, su išskėstomis rankomis. Mes Australijoje neturėjome nei dėdžių, nei tetų, nei jokių kitų giminių ar pažįstamų; mus vežė Australijos valdžia sunkiems darbams, buvome surišti dvejų metų sutartimi, valdžia skirstė darbus, kur jai labiausiai patiko, ir kur reikėjo, ten turėjome dirbti. Taigi, važiavome į tą penktąjį kontinentą be gražių svajonių ir be iliuzijų, buvome

pasirenkę sutikti kietą gyvenimą ir tokį jį čia radome.

Pasiekę vakarinės Australijos krantus, Framentle, pajutome kontinento dvasią, aukštą skaištų dangų, baltus smėlio krantus ir tolumoje dunksančius tamsius eukaliptų miškus. Krantinėj mus sutiko margos, kaip papūgos, moterys, mat, tada tokia buvo mada Australijoje, ir tingiai vaikštinėję vyrai. Nesusikalbame, svetimasis dialektas, o ir mūsų anglų kalbos mokėjimas labai ribotas. Taigi kalbasi australas su nauju ateiviu: "Did you arrive today?" - klausia australas. "I arrive in Australia to live not to die", - atsako ateivis.

Atvykusius mus apgyvendino stovyklose, greitai visus vyrus suskirstė darbams ir išsiuntė toli, o moteris su vaikais paliko gyventi stovyklose dvejimėms metams. Vyrai tiesė geležinkelius, statė tiltus, kirto miškus, rinko vaisius, mušė gyvates ir krokodilus. Greitai atsirado šurpių istorijų apie gyvačių ir smauglių medžiokles, apie krokodilų farmas, apie vorų ir erkių mirtinus įkandimus. Tos pasakos buvo perdėtos, pagražintos, galėjo lygintis su šv. Jurgio legenda. Iš pradžių jos darė didelį įspūdį, vėliau nubluko.

PIRMAIS METAIS BUVO NEŽMONIŠKAI LIŪDNA

Viskas buvo svetima: svetimi žmonės, svetima kalba, svetima gamta ir svetimasis kosminis dangus. Saulė teka ne iš tos pusės ir leidžiasi ne į tą pusę, pietų metu ji stovi virš tavo galvos truputį pasvirusi į šiaurę, o pietuose jos visai nėra. Naktį matai kitas žvaigždes. O jau gamta įdomi tik gamtininkui, bet paprastam imigrantui ne kartą giliai širdį suspaudžia. Nei lakštingalos, nei gegutės, nei vyturėlio, nei berželių, nei ievų, nei šermukš-

v.s. dr. Aleksandras Mauragis, LSS Australijos Rajono Vadas 1976-1978.

nių, nei čiobrelių, nei purienų, nei dobiliukų, nei krapų, nei aguonų, nei rūtų, nei pinavijų, ak, kaip be jų visų sunku buvo gyventi...

Ir varnų ir žvirblių - ir tų taip maža, kažkokios kakaburos, megpies (visai nepanašios į šarkas, tik čia jas taip vadina) ir daug kitų nematytų paukštelių; visi jie įdomūs, bet tavo akiai, tavo ausiai reikalingi kiti vaizdai ir kiti garsai. Tas mielas paukštis megpie, kuris pradžioje kėlė dykumos balsų gaudulį, dabar man yra pats maloniausias ir mėgstamiausias. Arba kukabura, kuri savo juoku toli pralenkia mūsų gandrų kalėnimą lizde. Vra toks iš molio nurentas paukštėlis, koį mes mazi būdami patys lipdydavome. Kengūrą, be abejo, yra matęs visas pasaulis paveikslėliuose, tačiau iš arti ji kitokia. Jų tiek daug rūšių: nuo žiurkės kone iki karvės didumo; vienos po laukus ganosi, kitos po medžius šokinėja, trečios urvuose gyvena. Daug būtų galima kalbėti apie Australijos florą ir fauną, bet kas dalyvaus VI-je Tautinėje stovykloje, tas turės progos aplankyti botanikos ir zoologijos sodus ir susipažinti su augmenija ir gyvūnija.

Apie Australiją kalbant, negalima nepaminėti vietinių žmonių,

aboridžonais vadinamų. Jų čia yra dar likę apie 100,000. Mieste jų nesutiksi, jie gyvena centralinėje Australijoje ir šiaurėje natūraliu gyvenimu, o kitose vietose - rezervatuose su baltųjų priežiūra ir globa. Didesnioji dalis yra susimaišusi su baltąja rase, yra nelaimingi, nes nepritampa nei prie vieno. Jaučiasi atitrūkę nuo senos kultūros ir papročių, o prie naujų negali prisitaikyti, per daug didelis skirtumas būde ir kultūroje. Įdomus jų gyvenimo būdas, akmens amžiaus kultūra ir religinis kultas. Aukštos moralės ir socialinės doros žmonės, nekaringi, mėgsta dainas ir šokius, surištus su religinėmis apeigomis, turi aukštą skonio pajautimą dailėje. Nemėgsta darbo, namų, nei turto, netaupo ir nesistengia prisitaikyti prie naujų gyvenimo aplinkybių. Valdžia juos remia didelėmis subsidijomis, bet jie nemoka su pinigais tvarkytis: greitai juos išleidžia, prageria ir toliau skursta. Nedaug bepaliko tokių, kurie dar tebėra nepalieti baltųjų civilizacijos.

ATLIKUS DVEJŲ METŲ DARBO SUTARTĮ

Susipažinę su Australija, ypač su jos politika galima greičiau nutautinti imigrantus, lietuviai kaip gyvas sidabras sutekėjo iš įvairių vietovių į miestus - Sydneją, Melbourną, Adelaidę, Perthą, Brisbane, Canberrą ir kt. Ir čia, kaip po kokios ilgios žiemos, sukrito naujam pavasariui: organizavosi į parapijas, į bendruomenę, į jaunimo organizacijas, į profesines, kultūrinės ir militarines draugijas, atkūrė kone visą Lietuvą Australijoje. Daug tų garsių vardų jau išnyko, bet daug dar tebeturime. Šiuo metu čia dar stipriai veikia AL Bendruomenė, AK Federacija, parapijos, sportininkai, skautai, na, ir Lietuvių Klubai Sydnejuje, Melbourn, Adelaidėje ir Canberroje.

DAUG LIETUVIŲ NUBYRA

Begyvendami ir sunkiai dirbdami, Australijos lietuviai pratur-

tėjo, susilygino su senaisiais australais ir daugeliu atvejų juos pralenkė savo sumanumu, darbštumu ir taupumu. Įsigijo gerus namus ir visus patogumus, kokių reikalauja modernus gyvenimas. Deja, didelė dalis lietuvių dingo iš lietuviško gyvenimo, pasišalino ir nutautėjo, ypač tie, kurie nesikėlė gyventi į didesnius lietuvių centrus. Apie 4000 turime dar gyvų lietuvių, iš jų tik pusė aktyvūs. Daug jaunimo nutautėjo dėl tėvų kaltės, ypač pirmąjį dešimtmetį, jie nekreipė į lietuvių kalbą dėmesio, o patys stengėsi išmokyti anglų kalbos iš savo besimokančių vaikų. Dabar mes jaučiame vidurinėsios kartos trūkumą. Tie, kurie išliko lietuviais, savo vaikus stengiasi išmokyti lietuviškai ir tuo didžiuojasi, bet jų nedaug turime.

MŪSŲ BENDRUOMENĖ VISADA GAIVINO IR TEBEGAIVINA

Iš kitų kraštų atvykę lietuviai menininkai, kultūrininkai, dvasininkai, visuomenininkai, sportininkai, skautai. Per tą ilgą laiką mes turėjome didelę galeriją žymių žmonių, kurie mus stiprino, gaivino

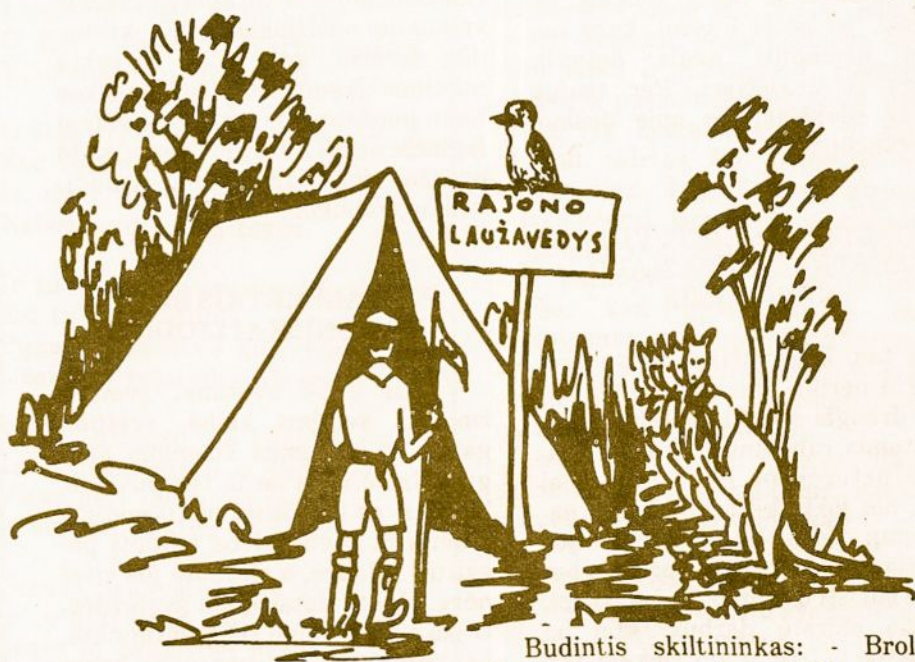
ir drąsino tolimesnei veiklai. Visu čia negalėsiu įvardinti. Pirmasis mus atrado Juozas Bachunas su savo poniu Generolu; jis mums didelį dėka padarė. Jaunimui padarė didelį išpūdį Amerikos sportininkai, Vyriausi Skautininkai V. Vijeikis ir P. Molis.

Dabar turėsime progos VI-je Tautinėje stovykloje sulaukti daug malonių svečių skautų ir neskautų, kurie mus turės sustiprinti naujam šuoliui į ateitį. Tam mes ruošiamės, verbuojame mecenatus, kurie mus paremtų 100 dolerių. Tais pinigais savo mielus svečius priimsime ir pagal išgalę parodysime, kas yra Australija ir Australijos lietuviai. Ta proga norėčiau kreiptis ir į mūsų seses ir brolius, kitų kraštų skautus, kuriems nebūtų sunku tapti VI Tautinės Stovyklos mecenatais, mus paremti, nes šia savo auka Jūs tikrai paremsite lietuvių išlaikymą Australijoje.

Sesės ir Broliai, kur Jūs bebūtumėte, laukiame Jūsų visų atvykstant į VI-ją Tautinę Stovyklą kartu su mumis pastovyklauti ir atšvesti šią didžiąją Šventę.

Budžiu!

v.s. A. Mauragis

Budintis skiltininkas: - Broli laužavedy, Kengūrų skiltis pasiruošusi laužo programai. Atliks šuolius į aukštį ir į tolį...

v.s. A. Jakšto piešinys

SUSIPAŽINKIME SU AUSTRALIJA

TRUPUTIS STATISTIKOS

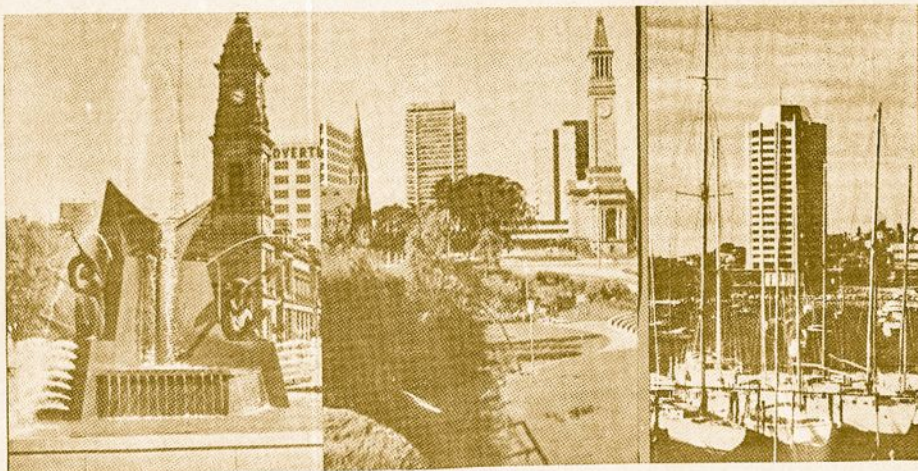
Australija yra vienintelis žemynas Pietų pusrutuly, esąs arčiausiai pietų ašigalio. Pagal plotą Australija yra šeštas didžiausias kraštas pasaulyje (3,000,000 kv. mylių), tik truputį mažesnis už J.A.V. Skersai, nuo šiaurės iki pietinių krantų, yra 2,000 mylių, nuo rytinių iki vakarinių - 2500 mylių. Gyventojų skaičius - 13,500,000. Australijos kaimynais šiaurėje yra Azijos kraštai: Papua - Naujoji Gvinėja, Indonezija, Malazija ir kt., vakaruose - Indijos, rytuose ir pietuose - Pacifiko vandenynai.

Australija sudaryta iš 6 valstijų ir 2 teritorijų. Sostinė - Canberra.

Šiuo metu 65% Australijos gyventojų išikūrę dideliuose miestuose, daugiausiai valstijų sostinėse, 21% - mažesniuose miestuose (26 miestai turi virš 20,000 žmonių), 14% - ūkiuose. Nors Australija eksportuoja daug žemės ūkio produktų (mėsos, sviesto, vilnos), labai mažas procentas žmonių gyvena ir dirba ūkiuose. Daugiau kaip pusė visos Australijos gyventojų gyvena N.S.W. ir Viktorijos valstijose, ypatingai Sidnejaus ir Melbourne miestuose. Sidnejus turi virš 3,000,000, Melbourne - 2,500,000 gyventojų.

KLIMATAS

Kadangi Australijos žemynas yra Pietų pusrutulyje, tai metų laikai yra priešingi Europos ir Šiaurės Amerikos metų laikams. Ruduo yra kovo - gegužės mėnesiais, žiema - birželio - rugpiučio, pavasaris - rugsėjo - lapkričio, vasara - gruodžio - vasario. Kai daugumoje Europos kraštų, J.A.V. (išskyrus Kaliforniją ir kai kurias kitas valstijas) ir Kanadoje Kalėdos yra baltos ir labai šaltos, Australijoje Kalėdos yra šiltos, o kartais labai karštos. Vietoje muštynių sniegu ar sėdėjimo šiltuose

Adelaidės kampelis.

Brisbanės miesto vaizdas.

Hobarto, Tasmarijoje, vaizdas.

namuose prie jaukios ugnies, žmonės maudosi jūroje, vaikai žaidžia pajūrio smėlyje ir valgo ledus, skautai ruošia savo stovyklas.

Šiaurės Australija yra tropikų zonoje, tai Brisbane, Darwinas ir kitos vietovės turi tik du metų sezonus - drėgną (sausio - kovo mėn.) ir sausą (balandžio - gruodžio); ten visada karšta. Australijos pietiniai miestai - Sidnejus, Melbourne, Adelaidė ir kiti turi visus keturis metų laikus. Vasarą temperatūra yra 80-100°F, žiemą - 32-70°F. Australijoje sniegas iškrenta tik kalnuose, toli nuo didžiųjų miestų. Daug žmonių Australijoje savo gyvenime sniego nėra matę.

Australija yra vienas sausiausių kraštų pasaulyje. Ypač vakarinė ir centrinė Australija gauna mažai lietaus ir ten dažnai yra ilgos sausros; yra tokių vietų, kur lyja kartą į du ar tris metus.

GAMTA

Australijoje yra įvairių augalų ir gyvūnų, kurių nerbsite kituose pasaulio kraštuose. Yra manoma, kad prieš milijonus metų Australijos ir Azijos žemynai buvo sujungę siaura žemės juosta ir tuo metu gamta abiejuose kontinentuose buvo panaši. Kai, laikui bėgant, Australija pasidarė atskiras kontinentas, tai augalai ir gyvuliai arba pasiliko tokie patys,

arba turėjo pasikeisti, kad pritaipytų prie karšto ir sauso klimato. Dvi pagrindinės medžių rūšys Australijoje yra eukaliptas ("gum tree") ir akacija ("wattle tree"). Yra apie 500 skirtingų rūšių akacijų medžių, kurių viena, su gražiom puokštėm geltonų žiedų, yra Australijos tautinė gėlė. Maždaug tiek pat rūšių turi ir eukaliptai.

Daugumas iš jūsų greičiausiai būsite girdėję apie kengūras, koalas ("teddy bears") ir emu. Kengūra turi dvi trumpas priešakines kojas, dvi ilgas užpakalines ir labai tvirtą uodegą. Gresiant pavojui kengūra gali bėgti 25 mylių greičiu per valandą. Kelių rūšių kengūros išauga iki 6 pėdų aukščio. Kaip ir daugumas Australijos gyvūnų, kengūra priklauso sterbinių šeimai, t.y. jauniklius, iki jie išauga, nešioja papildvėje esančiame maišelyje. Koala yra mažas gyvuliukas, kuris gyvena medžiuose ir valgo tik tam tikros rūšies eukalipto lapus. Kiti mažiau žinomi gyvuliai yra platypus (yra žinduolis, bet deda kiaušinius), echidna, wombat'as, dingo (laukinis šuo); paukščiai - kookaburra (jis nečiulba, bet juokiasi), lyros paukštis, emu, cassowary, juodoji gulbė, broлга, 59 rūšys papūgų ir daug daug kitų.

ADMINISTRACIJA

Prieš 1901 m. visos Australijos valstijos veikė nepriklausomai ir

buvo atskiros Anglijos kolonijos, bet 1901 m. Anglijos parlamentas priėmė aktą, leidžiantį šioms kolonijoms susivienyti, sudarant Australijos Federaciją. Pagal konstituciją Australija priklauso Anglijos Tautų Federacijai (Commonwealth), kurios galva šiuo metu yra Karalienė Elzbieta II-ji. Jos atstovu Australijoje yra Generalgubernatorius, Sir John Kerr.

Australiją valdo federalinė valdžia, kuri yra atsakinga už krašto ekonomiją, apsaugą, pinigų gamimą ir t.t. Atskiros valstijos turi savo valdžias. Federalinį parlamentą sudaro senatas ir atstovų rūmai. Krašto politinės partijos yra Liberalų, Darbiečių, Žemiečių (Country) ir kelios mažesnės partijos. Partija, kuri turi daugumą atstovų rūmuose, valdo kraštą. Australijos ministru pirmininku dabar yra Malcolm Fraser, o opozicijos vadovas - Gough Whitlam (Darbiečių partija). Visi piliečiai, sulaukę 18 m., turi teisę balsuoti. Federalinė valdžia yra renkama kas 3 metai. Balsavimas yra privalomas, už nebalsavimą esi baudžiamas.

Australijos vėliava yra tamsiai mėlynos spalvos: viršutiniame kampe, kairėje, yra Anglijos vėliava (Union Jack), kurios apačioje yra septynkampė žvaigždė, reiškianti valstijų sąjungą, o dešinėje yra 5 žvaigždės, sudarančios Pietų Kryžių, matomą naktimis Pietų pusrutulyje.

PINIGAI

Australijos pinigai iki 1966 buvo panašūs į Anglijos. Pagrindinį vienetą sudarė svaras, šilingai, pensai. 1966 įvesta dešimtainė sistema, susidaranti iš dolerių ir centų. Skirtumas tarp amerikietišku ir australišku dolerių yra jų spalva (ir, žinoma, jų vertė). Popieriniai pinigai šešių rūšių ir spalvų: \$1.00 - rudas, \$2.00 - šviesiai žali, \$5.00 - šviesiai violetiniai, \$10.00 - šviesiai mėlyni, \$20.00 - oranžiniai raudoni, \$50.00 - gelsvai žali. Taip pat apyvartoje yra šešios rūšys monetų: 1 c., 2 c., - bronziniai, 5 c., 10 c., 20 c., ir 50 c. - cupronikelio; visi apvalūs, išskyrus 50 c. monetą, kuri yra dvylikakampė.

MIESTAI

CANBERRA. Po 1910 m. Australijos valdžia buvo įsikūrus Melbourn mieste, Vic. Atsiradus nesutarimui kuris Australijos miestų - Melbournas ar Sidnejus - turėtų būti šalies sostine, buvo paimtas N.S.W. valstijos žemės plotas ir pavadintas Australijos Sostinės Teritorija (Australian Capital Territory) ir čia įkurta dabartinė Australijos sostinė - Canberra, į kurią valdžios įstaigos persikraustė 1927 m. Canberra yra labai gražus, moderniškasis ir gerai išplanuotas miestas, turis 170,000

Australijos vėliava.

gyventojų, kurių daugumas dirba valdžios ar mokslo įstaigose. Pramonės įmonių beveik nėra. Canberra yra 190 mylių nuo Sidnejaus ir 400 mylių nuo Melbourno.

SYDNEY. Sidnejus yra didžiausias miestas Australijoje, išsistatęs Port Jackson'o įlankos, sudarančios puikų, natūralų uostą, krantuose, N.S.W. valstijos sostinė, ir turi 3,000,000 gyventojų. Vasarą čia oras yra karštas ir tvankus, o žiemą - šaltokas. Miesto įžymybės: Uosto Tiltas (Harbour Bridge), Sidnejaus Operos Rūmai, daug parkų, keli muziejai, meno galerija ir kt. Miesto centro gatvės yra gana siauros. Daug dangoraižių. Arti miesto yra daug gražių paplūdimių prie atviros jūros - čia galima "jodinėti bangomis" (surfing). Beveik visi tarptautiniai lėktuvai išskrenda iš Sidnejaus Mascot'o aerodromo, esančio pačiame mieste.

MELBOURNE. Melbournas yra Viktorijos valstijos sostinė, turinti 2,600,000 gyventojų. Miestas išsistatęs ant Yarros upės, įtekančios į Port Phillip Bay, krantų. Melbourno žymesnės vietos: Meno Centras (Arts Centre), Myer's Music Bowl (pastatytas dideliame parke), Tullamarine aerodromas ir kt. Melbourno vasaros yra karštos ir sausos, o žiemos šaltesnės ir šlapesnės už Sidnejaus.

1956 m. Melbournas įvyko Olimpiniai žaidimai.

Kengūros - mama ir jauniklis.

Australijos gyventojas paukštis emu.

Australijos meškiukas - koalos.

v.sk.sl. ZITA PRAŠMUTAITĖ, šio str. autorė, yra Melburno Džiugo tuntò Vyr. Skaučių Audros Būrelio narė; baigusi Monash Universitetą Bachelor of Science laipsniu. 1975-76 m. dalyvavo III-me Pasaulio Lietuvių Jaurimo Kongrese, kaip Melburno ats. ovė.

Melbournas ir jo priemiesčiai užima 700 kv. mylių žemės plotą. Turime atsiminti, kad Australijos miestų centruose yra tik krautuvės, viešbučiai, kino teatrai, įvairiausių kompanijų pastatai, o visi žmonės gyvena daugiausia savo vienaaukščiuose namuose, nors nemaža jų paskutiniaisiais metais yra apsigyvenę butuose (flats, apartments).

KITI DIDESNI MIESTAI: Brisbanė (910,000 gyv.), Queenslando valstijos sostinė; Adelaidė (860,000 gyv.), Pietų Australijos sostinė; Hobartas, Perthas ir kt.

Daugiausiai lietuvių yra įsikūrę Sidnejuje, Melbourne ir Adelaidėje. Mažesnės kolonijos įsisteigusios Brisbanėje, Canberroje, Pertho, Hobarte, Geelonge ir Newcastle.

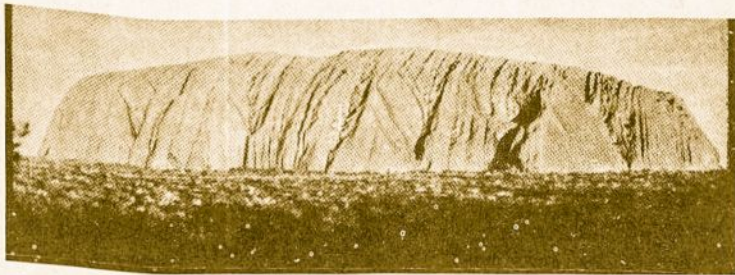
vyr.sk. v.sl. Zita Prašmutaitė

Australijos aboriginai.

Sydnejaus Operos rūmai. Fone - Sydnejaus uosto tiltas.

Ayers Rock (šiaur. dalyje) - didžiausias monolitas pasauly.

Juozas Almis Jūragis

Laužai
liepsnoja

Šiltoj atogrąžų naktį
Laužai liepsnoja uždegti.
Atogrąžų naktį
Mes esame kiti.

Kaitrių, šviesių liepsnų žaidimas
Nustelbia mūsų žaidimus -
Ir darosi širdies plakimas
Audringas ir ūmus.

Ne laužas dega - mes liepsnojam
Jaunystės polėkių gaisru!
Šviesiam ugnies rate sustojus,
Liepsna mintis aukštyn vilioja
Su žiburėliais kibirkščių
Pakilti lig žvaigždžių.

Šiltoj atogrąžų naktį
Laužai liepsnoja uždegti.
Laužai priblėsta. Žarijas
Naktis tamsiais delnais užvožia.
Vaizduotėj mes dar matom jas,
Liepsnos užburta groži.

Dar akys neregį tamsos -
Plazdena džiaugsmo gijos.
Mums sielose tiek daug šviesos,
Lyg žvaigždės būtų žemėn liję.

Naktis svaiginamai graži,
Ramybės marios gilios.

Juozas Almis Jūragis gyvena Sidnejuje. Yra išleides eilėraščių rinkinį "Tolimieji Miražai". Daug jo poezijos atspausdinta įvairiuose almanachuose, rinkiniuose ir žurnaluose. Yra pats suredagavęs kelias knygas, bendradarbiauja liet. spaudoj. Skautu nėra buvęs, bet paprašytas talkon - niekada neatsisako. Kai Australijos skautai leido savo laikraštėlį "Pėdsekį", jis buvo nuolatinis bendradarbis (ir pats pirmasis iš žymiųjų Australijos lietuvių poetų).

Anksti rytą skambina vienas buvusio pirmojo Sydnejaus Skautų Vyčių Geležinio Vilko penketuko narys:

- Mirė Algis!..

- Algis... Algis Plūkas - viena spalvočiausių asmenybių LSS Australijos rajone...

Ir skautų ir neskautų tarpe Algis buvo vieno asmens institucija: jis grojo akordeonu, kūrė muziką,

A.a. Algis Plūkas

vadovavo chorams ir choreliams, piešė, šaržavo, kelis metus iliustravo rajono skautų laikraštį "Pėdsekį", kalė iš metalo, drožė iš medžio, rašė (jei reikėjo proza ir eilėmis, elektromonteris, kai reikėjo apšviesti sceną, stalius - menininkas, kai reikėjo sukurti vaidinamam veikalui dekoracijas ar drabužių eskizus, kulinaras (ir dar koks!), kai reikėjo stovyklai virėjo...

Kitas su tokiais gabumais būtų tapęs milijonierium, bet Algis buvo sau žmogus ir apie turtą krovimą nei svajojo, nei domėjosi.

A.a. Algimantas Plūkas gimė 1922.1.1, Kupiškėje. Į skautus įstojo 1932 m. Tais pat metais davė ir skauto žodį, vyčiu tapo 1943 m. Lankė Kupiškio gimnazija.

NEGRĮŽTAMAI IŠKELIAVĘ

Kaip ir tūkstančiai kitų tautiečių, jis atsidūrė Australijoje pokario tremtinių perkraustymo metu. Čia, kuriantis skautams, 1952-53 m. ėjo LSS Sydnejaus Skautų Vietininkijos vietininko pareigas, vėliau buvo ilgametis "Aušros" tunto vadijos ir sk. vyčių Geležinio Vilko būrelio narys. 1952 m. baigė australų skautų vadų kursus, gaudamas skautininko laipsnį. 1952-53 įvykusioje Pan-Pacifiko jamborėje Creystanes, N.S.W., vadovavo liet. skautų kontingentui. Dalyvavo 1938 II-joje Tautinėje Stovykloje Panemunėje ir beveik kiekvienoje "Aušros" tunto ir rajoninėje stovykloje. Kelios kartos Australijos rajono skautų prisimins Algį, kaip nepamainomą stovyklų virėją, muzikantą ir dailininką. Jo sukurtos stovyklų dainos dar ir dabar tebedainuojamos.

Dirbo Algis ir su kitais organizaciniais vienetais: 1954-57 jis buvo "Dainos" choro dirigentas, talkino tautinių šokių grupėms, sportininkams, savaitgalio mokykloms, teatrui ir kt. 1959 m. suorganizavo dvigubą vyrų kvartetą - "Rožytes"; paskutiniu metu jis dirbo su grupe dainininkų.

LSS, įvertindama A. Plūko pasitarnavimus skautybei, yra jį apdovanojusi Tėvynės Sūnaus žymeniu ir Ordinu Už Nuopelnus, bet tikras jo darbų įvertinimas turės būti padarytas ateityje, nes jis davė daug ir be didelių prašymų.

A.a. Algis rastas miręs birželio 11 d.

Nebeišsipildė Algio svajonė dar kada nors pamatyti gimtąsias Palevenėlės kalveles, gražiąją Aukštaičių šalį, pasiklausyti tyliai pliuskenančių Lėvens bangelių...

Atsisveikindami su Velioniu tradiciniai linkime:

- Tebūnie tau lengva šio krašto žemė!

B.Ž.

Rugpjūčio 28 d. Sydnejaus lietuvių skautų šeima apskrido liūdna žinia - tą dieną, pakeliui į N. Zelandiją, Mascot'o aerodrome susirgo ir netrukus ligoninėje mirė nusipelnęs Australijos lietuvių skautų vadovas, s. Petras Pilka-Pilkalnis, šimtams Australijos lietuvių skautų žinomas "Brolio Pipo" vardu.

Brolis Petras gimė 1921.8.31 Želvos miestely, Ukmergės apskr.

A.a. Petras Pilka

Mokėsi Giedraičių progimnazijoje. Lietuvoje kurį laiką dirbo Jonavos pašte. Vokietijoje studijavo teise Tuebingeno universitete, dalyvavo Čiurlionio ir Wiesbadeno ansambliuose. Į Australiją atvyko 1948 m., ir galutinai įsikūrė Canberroje.

Į skautus Petras įstojo dar Lietuvoje. Vokietijoje priklausė Wiesbadeno "Dainavos" tunto sk. vyčių draugovei, o vėliau - Offenbach'o Eimučio Sk. Vyčių Būreliui. Atvykęs į Australiją, Bathursto stovykloje ėjo skautų registratoriaus pareigas, buvo Korespondencinio N.S.W. Sk. Vyčių būrelio globėju. 1958 m. Canberroje suorganizavo skautų skiltį, iš kurios, laikui bėgant, išaugo visas "Baltijos" tunkas.

Perkelta į 13 pusl.

IŠ LAIVO IŠLIPO DRAUGOVĖ... DABAR - KETURI TUNTAI

Kur spindi Pietų Kryžius
Ir skamba mūs daina,
Penktame kontinente
Trispalvė vėliava!

☛ (iš dainelės)

Laikas bėga galvotrūkčiais..
Rodos, dar tik vakar lietuviai
skautai pradėjo kurtis Australijos
žemyne, o jau, žiūrėk, šių metų pa-
baigoje galėsime 30-metų švesti!

Pirmasis lietuvių skautų-skaučių
vienetas - mišri draugovė - suorga-
nizuota ps. B. Dainučio "Gen.
Heinzelman'o" laive, išlipo į
Australijos krantą, Fremantle,
W.A., 1947.11.28. Laivo draugovė
sudarė 4 skautų - sk. vyčių būreliai
(vadovaujami ps. J. Urbono, s.v.sl.
V. Janonio, s.v.sl. A. Jakšto, s.v.sl.
V. Narbuto), jūrų skautų valtis
(vad. ps. A. Gabecas-Gabas) ir vyr.
skaučių būrelis (vad. K. Brun-
dzaitė). 46 broliai ir 7 sesės. Drau-
govei vadovavo ps. B. Dainutis,
padedamas ps: A. Liubinsko ir
adjutanto ps. J. Urbono. Draugo-
vės vadijon, be to, dar įėjo skaučių
reikalams tvarkyti ps. K. Kumi-
liauskienė ir metraštininkas - J.
Motiejūnas.

Ką tik atvykę lietuviai užmezgė
ryšius su Vakarų Australijos skau-
tais-skautėmis ir dar tos pačios
dienos vakare vedė pajūryje susi-
pažinimo laužą australams, o šie
juos pakvietė laužo programą pa-
kartoti Pertho radijo valandėlės
metu.

Gruodžio 7 d. pirmojo pokario
emigrantų transporto nariai buvo
perkelti į Bonegillo emigrantų
stovyklą, kur jie išbuvo iki 1948 m.
pradžios.

Būdamą Bonegilloje, draugovė
nesnaudė: pynė planus tolimesnei
veiklai, kuri tuo metu buvo dau-
giau negu netikra, nes visi atvyku-
siejai, tad drauge ir skautai (pirma-
jame transporte vaikų nebuvo),

v.s. B. Žalys

turėjo atlikti 2 metų valdžios su-
tartį ten, kur juos skirs (pirmasis
transportas buvo išskirstytas dar-
bams po P. Australijos, Viktorijos,
Tasmanijos ir Queenslando vals-
tijas). Buvo persiorganizuota į
simbolinę Pirmojo Lietuvos Prezi-
dento Antano Smetonos vardo
(mišrią) draugovę. Čia registravosi
visi į Australiją atvykstanti skautai-
skautės. Skautai vyčiai prie drau-
govės sudarė korespondencinį
skautų vyčių Pulk. Juozo Šarausko
vardo būrelį, (vad. ps. A. Liu-
binsko), jūrų skautai - korespon-
dencinę jūrų skautų valtį (vad. - ps.
A. Gabas). Draugovės ir rajono
reikalus tvarkė LSS įgaliotinis s.
B. Dainutis.

Apie 1948 m. vidurį pradėjo
vykti ir daugiau lietuvių skautų-
skaučių iš Vokietijos.

1949 m. pradžioje draugovėje
jau buvo išregistravę 51 skautas,
20 skaučių, 54 sk. vyčiai ir 24 jūrų
skautai.

1948-49 m. sankryžoje, Yarra
Brae, Vic., įvykusioje Pan-Pacifiko
jamborėje dalyvavo ir lietuvių
skautų vienetas, labai gražiai
atstovavęs Lietuvai, Lietuviams ir
LSS. Jamborės metu įvyko ir I-sis
rajono vadovų suvažiavimas, apta-
ręs organizacinius reikalus ir išsi-
rinkęs Rajono vadu s. B. Dainutį,
LSB vadeiva - ps. V. Neverauską.
Tuo metu nuo Prezidento Smeto-
nos draugovės atsiskyrė sk. vyčiai,
susiburdami į korespondencinę
Australijos Rajono I-ją sk. vyčių
Geležinio Vilko draugovę; jos su-
dėtin įėjo: I-sis Tasmanijos, II-sis

*Dalis dabartinės Australijos
Rajono vadijos narių. Iš k. į deš.
sėdi: s.v.v.sl. J. Belkus - Aušros
tunto tuntininkas, v.s. dr. A. Mau-
ragis - Rajono vadas, s. B. Barkus -
iždininkas ir tiekimo skyriaus
vedėjas.*

*Stovi: s. Vyt. Bukevičius - LSB
vadeiva, v.sl. P. Pullinen - Seseri-
jos vadeivė, v.s. B. Žalys - spaudos
skyriaus vedėjas.*

Viktorijos, III-sis N.S.W, IV-sis
Adelaidės, V-sis Leigh Creek, S.A.
ir VI-sis Porth Lincoln, S.A. sk.
vyčių būreliai. Vėliau į ją dar įsi-
jungė atsikūręs Dr. Vinco Kudir-
kos būrelis.

Palengva, baigiant privalomas
dvimetes valdžios sutartis, tautie-
čiai, o drauge ir skautai, pradėjo
burtis prie didesniųjų Australijos
miestų. Tuo metu jau buvo atvykę
daug šeimų su prieaugliu. Buvo
atsisakyta korespondencinės sis-
temos ir pereita prie įprasto skau-
tavimo būdo - skiltiniais ir draugo-
vėmis. Bet pirmieji metai buvo
audringi - dėl nuolatinio žmonių
kilnojimosi draugovės ir net ištisi
tuntai kartais subyrėdavo po kelių
sueigų. Tuntai ir kiti vienetai su-
tvirtėjo tik po 1953-54 metų.

1962 m. rajone veikė "Aušros"
tuntas Sydnejuje, "Baltijos" tuntas
Canberroje, "Džiugo" tuntas Mel-
bourne, "Šatrijos" tuntas Gee-
longe, "Vilniaus" tuntas Adela-
idėje, "Šarūno" vietininkija Pertho
ir "Ventos" v-ja Brisbanėj.

Šiuo metu rajone veikia tik Aušros, Džiugo, Šatrijos ir Vilniaus tuntai.

Rajonui vadovauja v.s. dr. A. Mauragis. Rajono vadijoje, be jo, dar dirba LSB vadeiva - s. V. Bukvičius, Seserijos vadeivė - v.sl. P. Pullinen, ASS Įgaliotinis - ps. I. Jonaitis, dvasios vadovai - s. kun. P. Butkus (R.K.) ir ps. J. V. Šimboras (Evan. Protest.), išdininkas ir tiekimo skyr. vedėjas s. B. Barkus ir spaudos skyriaus vedėjas v.s. B. Žalys.

1970 m. Melbourne skautininkai ir skautininkės posėdžiauja suvažiavimo metu.

Pirmoje eilėje, vidury, sėdi v.s. Paulina Kalvaitienė iš Bostono, J.A.V.

PASKUTINĖS NAUJIENOS IŠ RAJONO

PRASIDĖJO TAUTINĖS STOVYKLOS RUOŠA

LSS Australijos Rajono Vadijos posėdis įvyko rugsėjo 14 d., Bankstowne. Jo metu išklaustas ps. H. Antanaičio, VI T.S. Rengimo K-to pirmininko, pranešimas iš jo kelionės po Ameriką ir Europą susitikimų su LSS vadovais-vėmis bei svarstyti įvairūs su VI T.S. susiję reikalai.

VI-SIOS TAUTINĖS STOVYKLOS VADIJA

LSS Australijos Rajono Vadija patvirtino šios sudėties VI T.S. štabą:

- VI T.S. Viršininkas - ps. Henrikas Antanaitis;
- VI T.S. V-ko Pavaduotojas - s. Vladas Stasiliūnas;
- VI T.S. Išdininkas - j.s. Vytautas Vaitkus;
- VI T.S. Ūkvedys - p. Stasys Eimutis;
- VI T.S. Užsiėmimų Vadovė - ps. Rasa Statkuvienė.

Kiti pareigūnai bus paskirti vėliau.

VI-sios Tautinės Stovyklos Globėju VI T.S. Rengimo Komitetas yra pakvietęs LSS Australijos Rajono Vadą v.s. dr. Aleksandrą Mauragį.

PASIKEITĖ "ŠATRIJOS" TUNTO VADOVAI

Geelong'o, Vic., "Šatrijos" tunto ilgametis tuntininkas s. Algirdas Karpavičius iš pareigų pasitraukė. Tuntininku paskirtas ps. Rimantas Šarkis, anksčiau buvęs labai aktyvus jūrų skautų vadovas Melbourne "Džiugo" tunte.

ŠATRIJIEČIAI PERSITVARKO

"Šatrijos" tunte, Geelong'e veikia šie vienetai: Skaučių Kun. Gražinos Vardo Draugovė, Vyr. Skaučių Būrelis, Kn. Margio Skautų Draugovė ir Skautų Vyčių Trijų Kryžių Vardo Būrelis. Tunte šiuo metu vyksta persitvarkymas. Tuntui vadovauja s. A. Karpavičius. Tunto Globėjų Komitetą šiuo metu

sudaro: ps. V. Mačiulis, S. Bungardienė, V. Bindokas, J. Medelis, P. Vaičekauskas ir J. Sedliorius.

ATGYJA IR BRISBANIEČIAI

Buv. Brisbanės skautų-čių ryšininkės pranešimu, ten vėl suorganizuotas skautų-skaučių būrelis. Gegužės mėn. jis gražiai paminėjo Motinos Dieną.

MIRĖ DVASIOS VADOVAS

Rugsėjo 12 d., Adelaidėje, mirė kun. Antanas Kazlauskas, MIC, buvęs "Vilniaus" Tunto dvasios vadovas.

IŠTEKEJO DAR VIENA AUŠRIETĖ

Rugsėjo 11 d. Sydnejuje lietuvišką šeimą sukūrė Dalia Adomėnaitė ir Alvydas Dulinskas. Jaunoji yra vyr. skaučių Šatrijos Raganos būrelio ilgametė narė, ilgą laiką ėjo įvairias vadovės pareigas tunte.

Saulėto vedybinio gyvenimo, Dalia ir Alvydai!

SYDNEJAUS EGZILŲ SKAUTŲ VEIKLA

Sydnejaus egzilai skautai rugpiučio 22 d. surengė skautų "Quiz" varžybas. Be bendrojo išsilavinimo klausimų, buvo klausama ir apie egzilų skautų kraštų istoriją, geografiją bei skautus. Šiose varžybose lietuviams atstovavo "Aušros" tunto skautės Rita Barkutė, Teresė Daubaraitė ir Audrutė Šlitterytė.

Rugsėjo 11 d. įvyko egzilų skautų atletikos varžybos, kurios užtruko visą dieną. Programoje buvo įvairių nuotolių bėgimai, šuoliai į aukštį ir į tolį, rutulio stūmimas, o

jauniesiems - bėgimai maišuose, su šaukštu ir kiaušiniu ir t.t.

Mūsiškiams atstovavo nedidelė skautų ir skaučių grupė, bet broliai ir sesės, pilni pasiryžimo ir energijos, dalyvavo beveik visose varžybose ir laimėjo nemažai medalių. Iškiliausi buvo Ričardas Šlitteris, laimėjęs eilę medalių (jų tarpe kelis auksinius), Arūnas Stašionis ir Rita Barkutė, laimėjusi 6 medalius, iš jų auksinį 1500 m. įvairaus amžiaus skaučių bėgime.

Egzilų skautų vykdomajame komitete Sydnejaus lietuviams skautams šiuo metu atstovauja s.v.pl. Jonas Zubrickas.

J. Mikštas

Optimizmas!

Mane dar gyvenimas šaukia;
Pasaulis didingas, žavus.
Plačius vandenynus praplaukęs,
Statau dar svajonių laivus.

O mylimas mano pasauli,
Gyvenime mielas, brangus,
Džiaugiuosi žmogum, žeme, saule,
Ir šypso man aukštas dangus.

Eime, geras broli, į gamtą,
Eikše, brangi sese, tolyn,
Kur gal mums likimo bus lemta
Išmigt vienas kito širdin.

Juozas Mikštas - Šilainis, kilimu vilnietis, dabar gyvena Australijoje. Labai gausiai savo poeziją spausdino ir tebespausdina įvairioje lietuvių periodikoje bei poezijos rinkiniuose. Daug jo eilių buvo atspausdinta 1946-48 m. leistame "Skautų Aide". Jis buvo vienas entuziastiškiausių "Pėdsekio" bendradarbių - poetų.

Atkelta iš 10 pusl.

tas, gražiai veikęs 1962-1966 m. Ilgesnį laiką s. Petras Pilka buvo šio tunto tuntininku. 1960-61 m. buvo I-sios Rajoninės Stovyklos, įvykusios Ingleburn'e, N.S.W., viršininkas.

Brolis Petras turėjo gražų balsą, mėgo inscenizuoti, todėl jis buvo nepamainomas laužavedys įvairiose stovyklose Vokietijoje ir Australijoje. Mėgo rašyti: rajono skautų laikraštyje - "Pėdsekyje" kurį laiką redagavo jaun. skautų skyrelį. Jo rašytos pasakos, feljtonai, straipsniai Pilkalnio, Želvos ir Pipo slapyvardžiais buvo spausdinami bendruomeninėje ir skautiškoje spaudoje. 1947 m. Vokietijoje išleido skautiškų dainų rinkinį

nėlį "Laužams Liepsnojant", parašė 3 veiksmų dramą "Suteptos rankos" ir populiarią (net 5 kartus Sydnejuje statytą) vaidinimą "Pabaigtuves".

Kaip organizatorius ir pareigūnas, reiškėsi Australijos Lietuvių Bendruomenėje ir visoje eilėje organizacijų.

Petro darbą įvertino aukštieji LSS organai: 1950 m. jis buvo pakeltas į paskautininkio laipsnį, 1962 m. apdovanotas ordinu Už Nuopelnus, 1963 - pakeltas į skautininko laipsnį.

Brolis Pipas mirė, bet jo darbai dar ilgai liks gyvi, kaip jis liks gyvas mūsų prisiminimuose.

Ilsėkis ramybėje!

B.Ž.

Atkelta iš 3 pusl.

skautus-skautes su meniniais palinkimais pasiruošti šiems koncertams, jei tokie asmenys vyktų į Tautinę Stovyklą. Norėtume pabrėžti, kad nėra būtina atvykstantiems turėti meriškus gabumus. Mums svarbu, kad tik atvyktų skautai-ės į Australiją.

Mes kviečiame ir visus kitus asmenis keliauti kartu su skautais į Australiją, pamatyti gimines, susitikti su senais pažįstamais ar pamatyti, kaip "down under" lietuviai gyvena. Yra galimybių gauti papigintą kelionę, jei atsirastų didesnis skaičius norinčių skristi į Australiją.

Siunčiamą Jūsų vienetui plakatą prašome iškabinti viešojoje vietoje.

Taigi, kaip matote, mes entuziastingai ruošiamės VI-tai Tautinei Stovyklai ir tikimės sulaukti apie 100 skautų-skaucių iš užjūrių. Dar kartą kreipiamės į Jus, mieli vadovai, reapiilkite mūsų ir atsiųskite kiek galim daugiau stovyklautojų. Nors mūsų skaičius nėra didelis, bet pasiryžimas ir norai dideli, ir stengsimės Jūsų neapvilti. Šios stovyklos pasisekimas daug priklausys nuo atvykstančiųjų iš užjūrių skaičiaus. Tad, broliai ir sesės, mes labai Jūsų lauksime! Tai bus istorinis įvykis, ir abejotina, ar Tautinė Stovykla vėl įvyks Australijoje kad ir toli moje ateityje.

Jeigu turite klausimų ar kokių neaiškumų dėl pačios stovyklos, prašom kreiptis į: ps. H. Antanaitį, 4 Robert Street, North Balwyn, Vic. 3104, AUSTRALIA.

AUSTRALIJA LAUKIA!

VI Tautinės Stovyklos
Rengimo Komitetas

STOVYKLAVIMAS AUSTRALIJOJE

Žiūrėdama filmo apie stovyklavimą Amerikoje, aš susidariau įspūdį, kad Australijoje stovyklos visai kitokios - ne tiek užsiėmimų atveju, kaip aplinkos - gamtos.

Melbourne "Džiugo" tuntas dažniausiai stovyklauja Wonga Park, toj vietoj, kur yra numatoma VI Tautinė Stovykla. Amerikoje stovyklavietė atrodo labai žalia: žalia žolė, žali, aukšti medžiai. Nuvažiauvus į Wonga Park, įspūdis visai kitoks. Vietoj pavėsingo pušyno, čia auga pilkaliemeniai eukaliptai, žolė jau parudavus, nes pats karštas vidurvasaris.

Rytais stovyklautojus prižadina kukaburų juokas. Vakare prie laužo girdisi medžiuose traškėjimas - tai mūsų draugai posumai. Naktį, sargybos metu išgirdęs triukšmą, sargybinis nežino ką užtiks: ar išibrovėli, o gal ten tik bus wombat?

Nors jums atrodo, kad kengūrom visa Australija knibžda, tačiau šioj stovyklavietėj kengūros nesutiks.

v.sl. Dona Sadauskaitė
Džiugo tunto korespondentė

VIENA SYDNEJAUS SKAUTŲ IŠKYLA

Apie šeštą valandą visi atsirađom skautų stovyklavietėje. Saulė netrukus dingo nusileisdama, ir mums reikėjo statyti palapines pasišviečiant elektros lemputėmis...

Pirmas mūsų didesnis užsiėmimas buvo miško žygis. Stovyklą palikom penktadienį popiet. Ejome apie tris valandas per mišką, kol pasiekėme upę, kur turėjom pernakvot. Tą vakarą mes valgėm blynus, blynus ir dar kartą blynus. Po to ėjom miegot, bet niekas iš mūsų neužmigo, nes buvo šalta ir nepatogu (straipsnelio autorius pasakoja apie Sydnejaus skautų velykinę stovyklą; Velykos čia esti australišką rudenį, ir tada jau gana vėsu, ypač naktimis).

Kitą rytą labai anksti mes palikome upę ir pusryčiams grįžom į stovyklą. Pusryčiai buvo labai geri!

Tą vakarą buvome pamokyti dažyti margučius, po to buvo leista

mums patiems juos "pamarginti" arba eiti į palapines.

Sekmadienį, apsitvarkę, visi vykome Velykų pamaldoms į bažnyčią. Po pamaldų, grįžus į stovyklą, skautai ir vyčiai žaidė "Kriket'ą". Buvo labai lygus žaidimas; nežiūrint amžiaus skirtumo, vyčiai laimėjo tik vienu "užbėgimu".

Vakarienei gavome "hongi". Tai naujazelandietiškas valgis. Jis buvo gana skanus.

Tą naktį, daug vėliau, kai jau buvo visai tamsu, įvyko naktiniai žaidimai. Sesės ir broliai buvo paskirstyti į penkias komandas. Pats žaidimas užtruko apie dvi valandas.

Kitą dieną visi pavargę grįžome namo. Iškyla buvo baigta.

Raimondas Pullinen
"Aušros" tunto
(Sydnejuje) skautas

LIETUVIAI JŪRŲ SKAUTAI AUSTRALIJOJE

Pirmieji lietuviai jūrų skautai atvyko Australijon 1947 m. pabaigoje amerikiečių laivu "General Heinzelman" drauge su daugeliu kitų pabaltiečių emigrantų iš Europos.

Ilgos kelionės metu laive jūrų skautai, vadovaujami j.ps. A. Gabo, aktyviai dalyvavo a.a. v.s. B. Dainučio suorganizuotoje lietuvių skautų ir skaučių draugovėje.

Išlipus į krantą Australijos žemyne, jūrų skautai, kaip ir visi kiti, buvo išsklaidyti po įvairias vietas darbu ir išikūrimui naujoje šalyje. Pastovios igulos kuri laiką ir nebuvo. Bet jau 1948-49 metais j.ps. A. Gabas ir keli kiti dalyvavo Pan Pacific jamborėje, kur gražiai pasirodė garsindami Lietuvos ir lietuvių jūrų skautų vardą.

Jūrų skautai susiorganizavo į pastovų vienetą Melburne, Viktorijos valstijoje, 1950 m. v.vl. senj. A. Žilinsko pastangomis, talkinant v.vl. J. Jarinkevičiui ir kitiems.

1954 m. jūrų skautai jau buvo gerai organizuoti sudarydami "Neringos" laivą iš trijų valčių igulų. Laivas tapo vienu iš veikliausių "Džiugo" tunto vienetų ir gyvuoja iki šiol.

1955-56 Pan Pacific jamborėje jūrų skautai stovyklavo valtys sąstatu. Gaila tik, kad negalėjo nešioti savų uniformų, o turėjo pasitenkinti australiškomis sausumos skautų uniformomis.

1954 m., tuoj po igulos persiorganizavimo į laivą, išigyta nuosava "Sharpie" tipo jolė, išsinuota prieplauka ir pradėta praktinis jūrų skautavimas. Daugelį metų jūrų skautai plaukiojo Port Phillip įlankoje, lavindamiesi jūrinių mokymų ir mokydami jaunesnius brolius buriavimo meno.

Tunto stovykloms vykstant netoli pakrančių, jūrų skautai plaukdavo stovyklon ir grįždavo namo jūros keliu, kelionėje išbūdami iki 14 valandų. Gi iš 1955-56 m. Pan Pacific jamborės jūrų skautai grįžo Yarros upe, pasistatę primityvų plaustą, kelionėje užtrukę 3 dienas.

1958 m. "Neringos" laivas dalyvavo žymiai padidėjęs, su naujai įsisteigusia jūrų budžių igula. Stovykloms metu įvyko pirmasis Australijoje lietuvių jūrų budžių įžodis, pagal tradicijas vidurnaktį iškėlus didįjį vimpilą jachtos stiebe.

V-tos Tautinės Stovyklos proga stovyklavo visas laivas, vadovaujant j.b.v.vl. R. Šarkiui. Čia jie turėjo progos susipažinti su svečiu iš Amerikos LSB Vyr. Skautininku Vl. Vijeikiu.

1970 m. jūrų skautams buvo progos susipažinti su LSB Vyr. Skautininku P. Moliu, jam atsilankius Australijoje.

Jūrų budžiai lankėsi ir vėlesnėse Pan Pacific jamborėse Viktorijos ir New South Wales valstijose, kur teko susitikti su kitų tautybių skautais ir užmegzti su jais draugiškus santykius. Gražios mūsų budžių uniformos patraukdavo daugelio dėmesį - būdavom fotografuojami ir filmuojami.

"Džiugo" tunto stovyklose jūrų skautai visada turi savo pastovyklę ir konkuruoja su "sausiokais". Stovyklos dažniausiai vyksta Wonga

Park prie Yarros upės, tad yra proga pasistatyti plaustus ir palenktyniauti. Nevisada jūrų skautai sugeba tas lenktynes laimėti, - kartais tenka pasiduoti sausumos skautams. Na, ir juokiasi visa stovykla, kad "mariokai" pralaimėjo...

Jūrų skautams visą eilę metų talkino p. Ron Davey, kuris visada rasdavo laiką priimti mus paburivimui ant jo jūrinės jachtos "Ventura". Daug smagių valandų jūrų skautai ir kelios sesės praleido ant "Venturos", globojami j.s. A. Gabo ar j.b.v.vl. M. Didžio.

Nuo "Neringos" laivo įsisteigimo laivui vadovavo v.vl. senj. A. Žilinskas, j.s. A. Gabas, j.b.v.vl. dr. J. Mikolajūnas, j.b.v.vl. A. Šekas, j.s. fil. V. Vaitkus, j.b.v.vl. M. Didžys, j.ps. dr. R. Šarkis, j.b.v.vl. V. Juška. Šiuo metu laivo vadas yra j.b.vl. R. Muceniekas; nuo 1962 m. laivas vadinasi "Nidos" vardu.

Per jūrų skautų eiles perėjo nemažas būrys jaunuolių, kurie šiuo metu jau yra gerai įsikūrę savose profesijose bei pasižymi lietuvių bendruomenės veikloje. Štai buvęs jūrų skautas inž. Viva Alekna yra žymus bendruomenės veikėjas ir

organizatorius, j.b. Balys Stankūnavičius - Baltų Komiteto pirminkas, j.b.v.vl. inž. Vyt. Juška - Krašto Tarybos narys jaunimo reikalams, j.b.v.vl. M. Didžys - Lietuvių Klubo Tarybos narys ir išdinkas, j.ps. dr. R. Šarkis - Krašto Tarybos atstovas bei tuntininkas.

Jūrų skautų Australijoje organizatoriaus sūnus j.b. R. Žilinskas plaukiojo po Pietų Ramiojo Vandens salas privačios jachtos iguloje, o buvęs j. skautas architektas D. Bitė ir j.b. B. Stankūnavičius turi nuosavas puikias jachtas. Balys Stankūnavičius dalyvavo 1976 m. tarptautinėje regatoje Italijoje, kaip vienos Australijos jachtos navigatorius. Tai yra gražūs pasiekimai...

Šiais metais Australijos lietuviai jūrų skautai ruošiasi VI-tai Tautinei Stovyklai ir tikisi suorganizuoti didelę jūrų skautų pastovyklę priimti broliams iš tolimų kraštų.

Gero Vėjo! Iki pasimatymo Australijoje!

j.s. fil. Vyt. Vaitkus

DYKUMŲ SŪNELIS

Eukalpto senojo papėdėj
Mirga laužo spindulių šviesa,
Aborigeno užburta siela
Suviliojo sklindanti daina.

Iš Australijos lietuvių
skautų dainos

Sena šalis Australija; iš gilios praeities kilę jos gyventojai - aborigenai. Atklydę jie čia iš tolimų kraštų, pro Indonezijos ir Melanezijos salas, šimtus metų keliavo, kol pagaliau pasiekė šio kontinento krantus ir apsigyveno didžiuliam, tuščiam krašte. Tai įvyko prieš tūkstančius metų.

Gyveno labai paprastai: medžiojo ir maisto ieškojo. Palyginus su kitomis primityviomis tautomis, Australijos aborigenai turėjo tik

paprasčiausius įrankius bei ginklus. Nemokėjo nei verpti, nei austi, nei puodų lipdyti. Tačiau nors materialiai ir skurdžiai gyvendami, jie mokėjo išsilaikyti šioje nedraugiškoje aplinkoje.

Kasdieninis svarbiausias jų užsiėmimas buvo medžiojimas ir maisto rinkimas. Todėl jie turėjo išmokti gerai pažinti gamtą ir suprasti viską, kas aplink vyksta. Visi gamtos poreiškiai jiems labai svarbūs: kada vaisiai prinoksta, kada ir kur žvėrys renkasi, kur paukščiai lizdus suka, kur vanduo sruvena, kada gėlės žydi; išmoko skaityti ne tik žvėries ar žmogaus, bet ir skruzdės padarytus pėdsakus...

Moterys ir vyrai dalinosi maisto tiekimo darbais - vyrai didesnius

v.sl. Pajauta Pullinen, šio straipsnio autorė, pirmosios Sydneyje skautų draugovės narė (1949), dabartinė LSS Australijos Seserijos Rajono vadeivė.

ŠIU METU RŪPESČIAI

žvėris medžiojo, moterys vaisius, šakneles, kirminėlius rinko bei mažesnius gyvūnėlius gaudė. Valgi dalinosi visi - maži ir dideli, vyrai ir moterys.

Gyveno šeimomis ir gentimis. Genties "valdžia" - jos senieji vyrai, išminčiai, kurie vieninteliai žinojo visas ritualų paslaptis. Jie prižiūrėjo papročių išlaikymą, palaikė tvarką, baudė nusikaltėlius, sprendė kada ir kokios apeigos bus atliktos. Šie vyrai perdavė iš kartos į kartą visus genties mitus, dainas ir apeigų paslaptis.

Aborigenų mitai yra labai įdomūs ir spalvingi. Vienas iš jų yra apie pasaulio pradžią: senais laikais, kai dar nebuvo gyvybės, pasaulis buvo visai plokščias. Nebuvo nei kalnų, nei miškų, nei vandenių, nebuvo žmonių nei gyvūnijos. Vėliau, vis dar giliu giliausioje senovėje (amžiuje, kurį aborigenai "dreamtime" vadina), iš tų lygumų prisikėlė milžinai - pusiau žmonės, pusiau kitokie sutvėrimai. Tie milžinai ten buvo amžius miegoje, o dabar, atsibudę, tokį pat gyvenimą, kaip aborigenai, gyventi pradėjo: kūreno ugnį, valgio ir vandens ieškojo, ir kitas kasdienines pareigas atlikinėjo. Ir staiga tas "sapnų" laikas pasibaigė. Milžinai staiga pražuvo. Bet ten, kur jie gyveno, savo pėdsakus paliko: dabar ten - tai upelis, tai kalnelis, tai miškas tūno. Sapnų meto milžinai sukūrė viską, kas aborigenams kasdieniniam gyvenimui reikalinga: ir žemę, ir ugnį, ir įstatymus, pagal kuriuos jie gyvena. Šie senų "sapnų laikų" mitai laikomi tikra teisybe, ir juose randami gyvenimo kelrodžiai ir taisyklės. Jais persiunkęs ir aborigenų menas, muzika ir visos svarbios ceremonijos.

Australijoje ir iki šios dienos yra genčių, kurios dar sapnų karalystėje gyvena...

v.sl. Pajauta Pullinen

RUOŠKITĖS ATVYKTI, O MES RUOŠIAMĖS NUOŠIRDŽIAI JUS SUTIKTI

Mintis suruošti būsimą Tautinę Stovyklą Australijoje kilo Melbourne, dar 1973 m. Rajono vadovybė 1974.2.26 d. nusprendė su manymą remti ir prašyti LSS Tarybos sutikimo.

1974.10.25-27 LSS Taryba savo posėdyje Toronte nutarė, kad VI-ji Tautinė Stovykla (pagrindinė) bus ruošiama 1978 m. pradžioje Australijoje.

1974.12.4, ps. H. Antanaitis, šios stovyklos organizatorius, paskirtas VI T.S. Rengimo Komiteto pirmininku. Į jo sudarytą komitetą, įeina šie asmenys: s. Vl. Stasiliūnas, j.s. Vyt. Vaitkus, s. J. Žitkevičienė, v.s. D. Čižauskienė, ps. R. Statkuvienė, ps. S. Žemkalnienė, St. Eimutis, v.sl. N. Ramanauskas, v.sl. M. Špokevičienė, ps. Alb. Pocius ir v.sl. B. Prašmutaitė.

Visi komiteto nariai yra energingai įsitraukę į savo einamas pareigas; paruošiamieji darbai vyksta sklandžiai ir koordinuotai. Posėdžiaujama reguliariai kas dvi savaitės.

Iš atliktų darbų paminėtini: paruošta T.S. kvieslys, paruošti T.S. ženklų projektai ir atlikta daugelis kitų su T.S. susijusių darbų. Pagrindinis rūpestis - finansai. Paruošta sąmata rodo, kad reikia sutelkti nemažos sumos pinigų Užjūrio svečių-skautų stovyklos bei viešnagės Australijoje išlaidoms (kelionę svečiai apsimoka patys).

Pagrindinis finansų telkimo šaltinis yra mecenatų kvietimas. Reikia apie 100 mecenatų. Gerokas jų skaičius jau surastas, bet toli gražu neužtenkamas, todėl kiekvienas Australijoje gyvenąs finansiniai pajėgus tautietis kviečiamas prisidėti prie šios didelės labai svarbios VI-sios Tautinės Stovyklos pasiekimo.

Visiems lietuvių skautų vienetams užsienyje jau išsiuntinėti

ps. Henrikas Antanaitis, VI T.S. Australijoje Rengimo Komiteto Pirmininkas.

plakatai su Australijos motyvais ir lietuviškais įrašais, kviečiančiais atvykti į Tautinę Stovyklą.

Komiteto pirm. ps. H. Antanaitis neseniai turėjo progos lankytis Europoje ir Šiaurės Amerikoje. Jis džiaugiasi, kad visur rado didelį susidomėjimą ir pritarimą VI-sios T.S. ruošimui Australijoje.

Ruoškites atvykti, o mes ruošiamės jus sutikti ir nuoširdžiai priimti!

v.s. Danutė Čižauskienė
VI TS RK-to Narė

JEI VESI DIENORAŠTĮ — TURĖSI KĄ SKAITYTI

Vartau Melburno "Džiugo" tunto "Živilės" Skaučių draugovės prieš eilę metų rašytus rašinėlius. Juose, kaip veidrodyje, atsispindi šios draugovės tų dienų gyvenimas. Ir tenka pripažinti, kad živilietės buvo meistrės, aprašydamos savo draugovės veiklą, nes net ir šiandien, tuos rašinius skaitant, vis dar įdomu.

Kaip gaila, kad vis mažiau ir mažiau tokių rašinėlių berašoma... Ir kyla mintis, ar nereikėtų ir vėl šią tradiciją atgaivinti draugovių gyvenime?!

O dabar pasiklausykime!

*

1961.4.15 įvyko mūsų draugovės iškyla. 9 val. ryto dešimt nekantraujančių sesių susirinkome Flinders (Melbourn) pagrindinėje stotyje. Draugininkei sesei Normantaitei nupirkus bilietus, sėdome traukinin ir išvažiavome į patį kraštinį Melbourno priemiestį-Altoną - esantį ant jūros krašto. Stotyje sesė draugininkė mums įteikė laišką, liepdama jį atidžiai perskaityti ir vykdyti jame duotus nurodymus. Laiškas buvo parašytas romėnų ženklais. Jį perskaičius, paaiškėjo mūsų uždavinys, kuris skambėjo taip: "Gražinkite mano kaulus į karstą. Tolimesni nurodymai 192 Karalienės gatvėje, Altonoje".

Pasiekus šį adresą, paaiškėjo, kad tai sesės Didžytės tėvelių namas. Čia suradome antrą laišką, kuris buvo laiškų dėžutėje. Šis laiškas liepė eiti pajūriu ir sekti ženklus.

Pajūryje prie mūsų grupės prisijungė dar 5 sesės. Beeinant vėjas mums iškrėtė pokštą: iškėlė iš žolės mums skirtą laišką ir nunešė nesugaunamai. Bet mes, sekdamos kelio ženklus, greitai suradome kitą laišką, kuris mums liepė nusiuti batus ir trumpai pailsėti. Kadangi artėjo pietų metas, mes nusprendėme žygiuoti toliau. Sekdamos įvairius ženklus, kurie buvo

padaryti iš pagaliukų, jūros žolių, kriauklių bei akmenukų, pagaliau supratome, kodėl mums buvo įsakyta nusiuti kojas: prieš akis buvo atviras jūros plotas, kuriame matėsi maža salelė. Ženkilai rodė, kad mūsų kelias veda į ją. Nusiavusios batus, nedrąsiai bridome, nes vanduo nebuvo peršiltas. Saloje radome kitą laišką, kuris buvo butelyje, pusiau paslėptam smėlyje. Sekdamos šiuos nurodymus, pasiekėme savo uždavinio tikslą: suradome ne tik "prapuolusius kaulus", bet ir savo vadovę Normantaiteį ir maišiuką saldainių. Papietavusios ruošėmės atgal, bet atėjus prie salos kranto, nusigandome: kur anksčiau buvo tik, palyginti, bala, dabar jau atrodė giloka; mat, prasidėjo potvynis. Sesė Didžytė pasisiūlė išmėginti gylį, bet vos pradėjusi bristi, pataikė į duobę ir gerokai sušlapo. Buvo aišku, kad vanduo bus iki juosmens. Jau šlapia, sesė Didžytė pasiryžo pasiekti krantą ir mums atsiusti pagalbą. Pasilikusioms saloje sesė draugininkė paskelbė konkursą: surinkti kuo daugiau įvairiausių lapų. Laimėjo sesė Kristina Vaičiulytė, gaudama plytą šokolado. Netrukus pamatėme atplaukiančią, dviejų vyrų irkluojamą, valtį, kurią mums atsiuntė sesė Didžytė.

(Rūta Žiedaitė)

*

Aš labai mėgstu mažus vaikus, todėl galite išivaizduoti mano džiaugsmą, kai sesė skiltininkė pranešė, kad važiuosime lankyti našlaičių. Kartu su sesute nuvykom į Melbourno centrą, kur prisijungusios prie kitų skilties sesių, nuvažiavome į prieglaudą. Čia mus pasitiko šios ištaigos vedėja ir trys auklės, kurios mums viską aprodė. Po apžiūros, mes pačios tapome "auklėmis". Aš ir dar kita sesė gavome savo priežiūrom grupę berniukų 5-7 metų amžiaus. Jiems energijos tikrai netrūko, tad ne-

Bronius Žalys

Be draugų

Kai vienuma
tartum gili
bekrantė upė
iš lėto plaukia
nešdama tave,
lyg šapa,
tyliai pasroviui,

tada,
tu pradedi suprasti,
kodėl kiekvienas
sutiktas žmogus
yra tau brolis
ir kodėl gyvenimas
be draugo,
be žmogaus,
yra beprasmis
ir kodėl tu
(be jų)
ištirpti
į melancholiją,
kuri nuplaukia
vienumos upe.

nuostabu, kad ir mus "nuvarė nuo koju". Diena prabėgo labai greitai ir linksmai. Nepajutome, kad jau atėjo vakaras, ir laikas keliauti namo. Atsisveikinant, prieglaudos vedėja mums labai dėkojo ir kvietė kuo dažniau apsilankyti. Tikrai buvo gaila palikti būrį vaikučių, kurių akutės žibėjo čiaugsmu. Ta diena giliai liko mano širdyje, ir aš dabar suprantu, kokia aš laiminga, turėdama tėvelius.

(Audronė Dumskytė)

*

Vos pirmiesiems saulės spinduliams pasirodžius rytų padangėje, per mišką nuskamba kukaburų juokas. Jį pertraukia skardus švilpuko garsas - "Kelt!" Iš visų pala-

pinų girdisi murmėjimas. Dar mieguistos sesės lenda iš palapinių rytmetinei mankštai. Sesės susivėlusios, sutingusios, pasilenkus kaulai girgžda. Vėl nuaidi komanda - "Praustis!" O tas vanduo toks šaltas...

Grižus palapinėn - inspekcija. Vienos batai pakrūmėje, po kitos lova bonka limonado, saldinių popieriukai ne vietoje numesti...

Veidai, rankos ir kojos pamėlynavę, bet žygiuojame į vėliavos pakėlimą. Pagaliau - pusryčiai. Bėgte bėgtum, bet ne - reikia drausmingai žygiuoti. Nespėjai paskutinį kąsį praryti, vėl aidi komanda: "Atgal į pastovykles! Dirbti, ruoštis, palapines puošti!" Dabar jau šilta. Priartėja populiariausias stovyklinės darbotvarkės punktas - laikas užkasti. Mat, jau pietūs! Po pietų - poilsis. Dūsaudamos po skanių kotletų, sesės sugula ir mėgina tylėti, angliškai nekalbėti ir viso limonado neišgerti... Už valandos - maudytis, jeigu nenumatyta paskaita šio malonumo nepavagia. O tas alkis, alkis - nespėjai pavalgyti - ir vėl norisi! Pavakariai - pyragaičiai su pienu - spragos neužpildo, tik, rodos, dar daugiau alkį sužadina.

Leidžiasi saulė. Su ja kartu leidžiasi ir mūsų stovyklos vėliava. Kyla į temstančią padangę laužo liepsna, kyla ir mūsų svajonės, mūsų džiaugsmas, mūsų rūpesčiai ir jaunatviška daina.

Per australišką mišką, be žingsnių, žengia juoda naktis. Tik mirksi aukštai sidabrinės žvaigždutės, ir vėjelis neša paskutinius dainos aidus, toli, toli, į gintarinius Baltijos krantus.

Kokia miela esi tu, stovykla!

(Kristina Vingytė)

*

1962.3.10 d., "Džiugo" tuntas suruošė vienos dienos iškylą į kalnuotą ir gražų mišką prie Belgravės - Sherbrook.

Išvykti žadėjo 8:30 val. ryto iš Flinders stoties, todėl mes, jaunosios, bijodamos pasivėlinti, atsikėlėme jau 6 val., o 8 valandą, pilno-

mis uniformomis, dairėmės į kairę ir į dešinę, po laikrodžiais, o tenai dar tik vėjai pūtė ir nesimatė nė vieno lietuviško skautiško kaklaraiščio.

- Miega broliai, ar dar "Moomboj" (Moomba - Melbourne pavasario festivalis) šoka - nutarėme mes, pirmosios trys, ir užėmėme geras pozicijas ant laiptų, nes pradėjo rinktis daugiau tokių, kaip mes, iškylautojų, bet tik su kitokiais kaklaraiščiais - australiškais, ukrainietiškais ir t.t. O mūsų, taip kaip saulės spindulių - kur ne kur po vieną iš minios išlenda. Laikas bėga. Vyriausieji, žinoma, atsirado paskutiniai. Kai pamatėme vadovą Balį su savo broliais, sesės, kaip bitės, tuoj puolėm prie langelių pirkti bilietų į Belgrave. Skubiai į peroną!

Susikraustėm į vagonus, kur kam patogiau ir klegam, kaip žąsys piknike. Mat, gavom atsistėti! Nesvarbu, kad traukinys tik už pusės valandos išvažiuos. Ir vėl pasirodo rimtas mūsų vadovo veidas, ir krapšto mus lauk iš vagonų ant perono. Pamatęs tiek linksmų veidų, matyt, panoro į juos gerai išsižiūrėti, todėl liepė visiems sulipti būtinai į vieną vagoną. Vėl renkame išbarstytus apelsinus, griebiam už savo maišelių su maistu ir grūdames visi į vieną vagoną. Linksma!

Pagaliam ir traukinys pradeda kryptuoti ir vilkti mus tolyn nuo miesto triukšmo, arčiau prie Dievo ir gamtos. Štai ir Belgrave. Daug medžių, saulė šviečia, gal tas "piknikas" ir bus už kampo - galvojame, ir jau rengiamės užkasti. Bet mūsų vadovas jau rikiuoja mus po du ir po dvi į eilutę ir "marš" į kalną, pirmyn!

O to kalno nei pradžios nei galo nesimato! Einam ir einam! Mūsų broliai narsiai veda, jiems atrodo, kad mes per daug atsiliegame, todėl tik ir girdime - "Sesės, pasukėkite! Sesės, neatsilikit!" O sesėms jau ir liežuviai išlindo ir kupros sulinko nuo to skubėjimo. Tas kelias nesibaigia...

Matom: broliai sustojo ir pradeda dainuoti, bet mes tylim - taupom energiją kojoms pakelti,

nes jos darosi vis sunkesnės. Pagaliau prisivejam brolius skautus ir norim pailsėti, bet vėl tas pats balsas ragina - "Pirmyn, marš, ne po keturias, po dvi į eilutę!"

Nei poilsio nei kalno galo nesimato. Ir vėl krapštomės pirmyn, kitos jau net murmėdamos. Bet niekas mūsų balso neklauso ir negirdi.

Pagaliam, kai pasiekiam tą pikniko aikštelę ir išgirstam, kad jau atkeliavom, taip ir išvirstam visi ant žemės, ir džiaugiamės, ir valgom, ir judinam pavargusias ir nepratusias prie tokių kelionių savo kojeles. Jaučiamės, kaip Everesto kalną nugalėję. Čia laikas jau daug greičiau bėga. Vos, rodos, dar tik atsisėdom, o jau ragina vėl stoti į ratą "žiuži" mušti, žaisti "trečias bėk" ir vogti vėliavas (vargšai brolių kaklaraiščiai!). Landžiojam po krūmus, genam vienas kitą, saugojam savo, bet norime pagrobtį prieš vėliavą, kaip tikri kareiviai. Nubraižom kojas, beveik paklystam, nes to miško platybė - neregėta.

Bet ateina naktis, ir mes vėl susirenkam prie "milkbaro" Belgravėj. Vėl tas pats traukinėlis krato mūsų pavargusius sąnarius ir veža atgal į Melbourną.

Atsirandam namuose tik apie 9 val. dideliame tėvėlių džiaugsmui, kad sveikos sugrižom.

Ir jau beveik miegodamos kartojam dainos žodžius:

Ėjo skautas iškylauti,
Patyrimo daugel gauti,
Patyrimo, patyrimo...

(Milda Malakūnaitė)

NEPAMIRŠTAMI RIESTAINIAI

Atsimeni, kaip mes linksmai
stovyklavom,
Atsimeni, kaip mes prie laužo
dainavom,
Atsimeni, kaip mes per naktį
budėjom ir kalbėjom.

Tai buvo seniai, laisvoj mūsų
mieloj Lietuvoj. Atsimenu tą gra-
žų, ramių ošiantį, seną mišką. Iš
vienos to miško pusės - Karmėla-

vos miestelis, o iš kitos - srauni
Neris teka. Tame miške buvo mūsų
vyresniųjų skaučių stovykla. Man
kliuvo ypatingos tos stovyklos
pareigos - "ūkio ministerio".

Kartą teko nešti iš miestelio sto-
vyklai paštą. Nerūpestingai ėjau
mišku ir gėrėjausi: koks malonus
kvapas, šlamėjimas, paukščių čiul-
bėjimas, o jiems, lyg taktą duo-
dama, raiboji gegutė - "ku-kū,

ku-kū". Pajutau kažkokį kutenimą
krūtinėj ir išijungiau į miško melo-
diją su savo dainele "Gale lauko
toli, trys berželiai stovi...". Ją iš-
dainavus, traukiau kitą - "Prašom,
prašom paklausyti, ką mes norim
pasakyti". Dainavau, dainavau iš
širdies. Norėjau kiekvieną žodelį
perduoti medžiams ir paukšte-
liams, kad jie suprastų mano jau-
nystės džiaugsmą.

Užkimusiu balsu išdalinau se-
sėms laiškus.

Stovykloj poilsis. Visos kepino-
mės saulutėj, nes norėjom grįžti į
miestą rudos, kaip čigonaitės.
Staiga švilpukas... Atvyko netikėti
svečiai - Vyriausias Skautininkas
pulk. J. Šarauskas (1941 m. bolše-
vikų sušaudytas) su palydovais.
"Per penkias minutes pilna unifor-
ma į aikštę, išsirikiuot!" - viršininkės
įsakymas. Na čia, vyresnioji
skaute, įrodyk savo sumanumą ir
vikrumą!..

Užvirė darbas visoj stovykloj,
net palapinės judėjo. Kaip ten be-
buvo, uniformas užsitempė ir
prisistatė aikštėj. Vyr. Skautini-
ninkas patenkintas pagyrė, kad
esame drausmingos ir vikrios. Į
dovanų atvežė - ilgą didelių ries-
tainių virtinę. Ilgumo buvo sulig
aukščiausia stovykloj esančia skau-
te. Riestainius įdavė viršininkei.
Kokie jie buvo gražūs! Blizgantys,
geltoni. Seiles rijom, žiūrėdamos į
juos. Stovykloj viskas skanu, o
riestainiai - tai ne kasdieninis ska-
nėstas. "Laisvai!.. Išsiskirstyt!" -
viršininkės įsakymas. Žengiau
žingsnį atgal, sulenkdamą kojas tik
nuo kelių. Žiūriu - ir kitos tik tiek
nužengė ir stovim. "Išsiskirstyt!" -
vėl girdim komandą. Kaip čia skirs-
tytis, jei smunka kojines ir jas
reikia laikyti suspaustais keliais,
nes nesuskubom prisegti su
gumom. Anais laikais dar nebuvo
išrasta kojinių iki liemens (panty
hose). Atrodė, kad Vyr. Skautini-
ninkas ir Viršininkė suprato, kas
mums buvo. Pradėjo apžiūrinėti
mūsų stovyklos sutvarkymą. O
mes sprukome į palapines.

Kaip aš dar buvau mažas aš nega-
lėjau važiuoti į stovyklą, todėl kad
aš dar nebuvo vilkiukas. Vieną dieną ska-
utai nprėjo važiuoti į stovyklą bet než-
inojo kur turėti stovyklą. Pora žmonių
pasileidė į Tea Tree Gully. Visi sutiko ir
stovyklą prasidėjo pirmadienį. Oras pasi-
taikė blogas ir beveik visą laiką lijo ir
netik lijo, bet ir audra užėjo. Pradėjo
kristi ledo gabalai, tai mano draugas Darius
ir aš pasisėpėm į artimiausią palapinę.
Palapinė ilgai neišlaikė, nes lietus, išplėvė
kuoliukus ir užgriuvo apt. mūsų. Tada mes
pėgom į namelį kur buvo virtuvė nes ten
buvo mano mamytė ir tėvelis. Mes ten tada
saugiai jautėmės ir nebijojam tos audros.

Andrius
Dunda
9 m
vilkiukas

Rašė ir piešė Andrius Dunda
9 m. vilkiukas (Džiugo tuntas)

Svečiai apgailestavo, kad negali pasilikti laužui. Todėl tą vakarą laužas vyko savųjų skaučių tarpe. Baigiantis laužo programai, kuri yra maloniausias stovyklos dienos užbaigimas, sustojom ratu apie beblėstančią laužo ugnelę ir susijungusios rankom sudainavom tradicinę "Ateina naktis". Palinkėjusios viena kitai gražių sapnų, išsiskirstėme į palapines saldžiam miegui.

Tą naktį pirmosios budėtojos buvome mano padėjėja ir aš. Apsiginklavome kuone dvigubai ilgesnėmis už save lazdomis. Jas vilkdamos, apėjome stovyklos rajoną. Viskas tvarkoje, visur ramu, net ir tos sesės, kurios tylos metu kalbėdavo, buvo ramios. Sugrižome prie besmilkstančio laužo. Ramu, tylu ir čia. Nebeskambėjo dainos ir juokai, neaidėjo šūkliai.

Tokia maloni laužo šiluma... Su-

sėdome viena prie kitos, pasidėjom šalia savo ginklus ir kalbėjome... Kalbėjome apie laužą, apie šios dienos svečius, apie kariūnus, studentėlius, o svarbiausia - tarėmės, kaip mudvi dalinsime pusryčiams tuos padovanotus riestainius, kaip bus skanu... ne be reikalo Vyr. Skautininkui šaukėme tris kartus "ačiū!"

Nepajutom, kaip prabėgo dvi valandos. Greitai pažadinom kitas budėtojas. Atraportavom, kad viskas kuo geriausioj tvarkoj ir ramiausiai nuėjom poilsio.

Ryto metą, po vėliavos pakėlimo, per įsakymus stovyklos viršininkė pranešė, kad naktį iš ūkio palapinės dingo mūsų dovana - riestainiai. Na, koks sąžiningumas... ir dar vyr. skautės! "Aš tokioms budinčioms duočiau tris kartus be eilės budėti", - perskrido mano mintyse. Tik staiga išgirdau:

"...tai įvyko per ūkio ministerio ir jos padėjėjos budėjimą!" Man akyse tamsu pasidarė, veidas buvo raudonas labiau negu nuo laužo ugnies, norėjau bėgti į mišką...

Riestainiai atsirado. Pati viršininkė su štabu juos "vogė", net stovykla dundėjo, kai bėgiojo iš palapinės į palapinę ir iš juoko susilaikyti negalėjo, o mudvi nieko negirdėjom, nes ant kelmo sėdėdamos kalbėjome.

Viršininkė buvo gera: mudvi jokios baudos negavome. Bet iš tų dovanotų riestainių išmokau visam gyvenimui geležinį įstatą: Skautė sąžiningai atlieka visas savo pareigas. Dar ir dabar, pamačiusi bet kokią skanėstą, tuoj prisimenu tą gražią stovyklą ir nepamirštamus riestainius.

s. J. Žitkevičienė,
Melbournas

"PERKŪNO" STOVYKLĄ PRISIMINUS

(Adelaides "Vilniaus" Tunto stovykla 1960 m.)

- Blykst, du-du-du, pokšt! Blykst, du-du-du, pokšt! Blykst - pokšt! - Pasveikino mus šiemet "Rambyno" kalnas mūsų stovyklavietėje. Net miela: 107 laipsniukai šilumytės per dieną ir smarki audra su perkūnija vakare...

- Mama, va Jėzau... Užsimerk, miegok... - girdėjosi iki ryto. Dievo ir mamos šaukėsi audros išgąsdintos paukštytės, o perkūną keikė brolis Petras, eidamas sargybą, nusigandusius ramindamas ir bėgiodamas tarp sesių ir brolių pastovyklių.

Gera pradžia! Dulkių, mūsų ir prakaito debesyje statėm stovyklą, kalėm virtuvę, kasėm "tramvajus" (tramvajai - stovyklos išvietės) ir kitus reikalingus ir nereikalingus (stovyklautojų nuomone) darbus dirbom. O vakare viską nuplovė lietus ir audra. Na, kaži, jei jau Perkūnas, nuo kalno viršūnės svaitydamasis žaibų vilyčiomis, mus pasitiko, tai jo vardu stovykla

ir buvo pavadinta. Matyt, jis to ir tenorėjo, nes tik paskelbus vardą, šyptelėjo pro debesio kraštą ir nusirito per pušų viršūnes, kažkur į šiaurę, kengūrų baidyti... Mūsų daugiau nebevargino.

Atlikti visus reikalingus darbus ilgai netruko. Atvėsus orui, per porą dienų išsikasėm stalą, pastatėm vėliavų stiebus, kryžių, apsilalėm rajoną ir pasipuošėme palapines. Pradėjome stovyklauti šeštadienį, o pirmadienį po pietų jau turėjom laiko pirmajam dideliame žaidimui: sesės turėjo "pavogti" brolių saugomą gairėlę. Viskasėjo gerai. Sesės jau sėlino, jau buvo čia pat prie gairėlės. Irena beveik tiesė ranką ją pagriebti. Staiga, kaip iš po žemių, atsiradęs brolis Remigijus, kad šoks ant sesės, abudu, kad versis per vienas kitą: "Gelbėkit, o - mano koja... alpstu..." - ir nualpo sesė Irena. Guli ir nejudą.

Subėgo visi, žaidimas suiro. Kas nusinėšė gairėlę - neaišku. Brolis Petras griebė sesę į glėbį ir riteriškai nunešė į stovyklą. Tiesą

sakant, riterių, norinčių nešti aukštą ir liekną sesę Ireną, buvo ir daugiau...

Stovykloje pasitiko sesių vadovė Marija ir susirūpinusi klausia, kas atsitiko. "Nežinau, ašalpo, koją susilaužė..." - aiškino vienas per kitą. Sesė Marija, gailestingoji sesuo, apžiūrėjo koją, palankstė, pajudino ir sako: "Kiek nešvari. Atneškite metylinio spirito - nuplausim". Staiga Irena pašoko: "Jau man neskauda, aš jau sveika...", ir dingo žiūrovų tarpe, kitiems nespėjus net išsižioti.

Bet su rūgščiu pienu taip gerai nepasibaigė. Mat, surūgo bent 5 galionai picno. Kur jį dėti? Brolis Jonas, virtuvėje šeimininkaudamas, pareiškė: "Šiandien pietums bus rūgusio pieno..."

- "Mm... - numykė vienas, kitas. "Gal ką kitą sugalvosi?" - atsiliepė kai kuris. Bet valdžia nusprendė ir baigta. Taigi ir valgėm. Vienas brolis dar bandė: "Aš namie nevalgau..." "Nieko, nieko, pavalgysi čia", sako brolis Jonas. "Matai, rūgštus pienas - sveika. Išvalo tavo organizmą!" Tikra teisybė! Nemirė nė vienas, bet laužų pasirodymams medžiagos užteks visiems metams.

v.s. Vyt. Neverauskas

APIE VI TAUTINĖS STOVYKLOS ŠEIMININKUS

DŽIUGO TUNTAS MELBOURNE

TRUPUTIS ISTORIJS

Tuntas, pradžioje pasivadinęs Viktorijos-Tasmanijos tuntu, buvo įsteigtas 1946.6.6, tuntininku paskiriant ps. A. Liubinską. Dabartinio "Džiugo" tunto įsteigimo data reikia laikyti 1950.3.4, kai tuometinis rajono vadas, s. B. Dainutis, Melbourne tunto tuntininku paskyrė ps. J. Makulį. 1956 m. tuntas pasivadino "Džiugo" vardu. 1950.2.16 ps. J. Makulis ir ps. A. Karpavičius prie tunto įsteigė savaitgalio mokyklą, pirmutinę visoj Australijoje. Ps. Makulio rankose tuntas išaugo į didžiausią Australijos skautų vienetą, turintį virš 100 narių. Tuntui staigiai pašokus iki šimtinės, pritrūko vadovų, tad buvo suorganizuoti vadų kursai, kuriems vadovavo ps. A. Gabas. Tunte tuo metu veikė jaun. skaučių, skaučių, jaun. skautų, skautų draugovės, jūros skautų valtis ir sk. vyčių būrelis. Melbourne taip pat veikė skautininkų ramovė, senųjų skautų židinys ir ASS skyrius.

ASS Melbourne skyrius buvo įsteigtas 1952 m., A. K. Žilinsko pastangomis. Skyriui nuo 1952.6.6, ilgą laiką vadovavo senj. s. E. Pankevičius. Reikia paminėti skautų akademikų ruošti akademiniai

savaitgaliai 1956, 1957, 1958 ir 1959 m., Mt. Evelyn. Jų metu buvo skaitomos paskaitos, vyko diskusijos, svarstant įvairias tų dienų problemas. Skyrius nustojo veikęs apie 1960 m.

1950 m. buvo įsteigtas senųjų skautų židinys "Liepsnojanti Lelija", v.s. A. Krauso, pirmojo židinio tėvūno, pastangomis. Židinys prisidėjo prie skautų būklo įrengimo, pravedė rūbų rinkimo vaju Vasario 16 gimnazijai, išleido A. Krauso redaguotą knygą sk. vyčiams - "Vyčio Taku". Židinys nustojo veikti apie 1961 m.

Skautininkų ramovė pradėjo veikti 1950 m., vadovaujama s. B. Dainučio. Į jos sueigas kartis nuo karto susirenka skautininkai įvairių skautiškų problemų aptarimui; jų metu nauji skautininkai-kės duoda skautininkų įžodį. Jos vadovais buvo: s. A. Bakaitis (1958-63), ps. A. Pocius (1964-70), ps. A. Kesminienė (1971-72). Šiuo metu ramovei vadovauja pirm. ps. A. Pocius, sekretorė - s. J. Žitkevičienė.

"Džiugo" tunto tuntininko pareigas yra ėję: v.s. B. Dainutis (1956-57), ps. E. Pankevičius (1957-59), s. A. Zubras (1960), ps. A. Talačka (1961), s. V. Adomavičius (1962), ps. J. Makulis (1963-66), s. V. Adomavičius (1967-68), s. V. Stasiliūnas (1969-1972). Šiuo metu tuntininku yra s.v.v.sl. N. Ramanauskas. Tunto

v.s.sl. Birutė Prašmutaitė, šio str. autorė, yra Živilės Skaučių Draugovės draugininkė, priklauso Vyr. Skaučių Audros Būreliui ir yra Lietuvių Jaunimo S-gos Melbourne sk. pirmininkė. Ruošiasi būti mokytoja - studijuoja Melbourne Mónash Universitete (psichologiją ir matematiką).

dvasios vadovu yra kun. P. Vaseris.

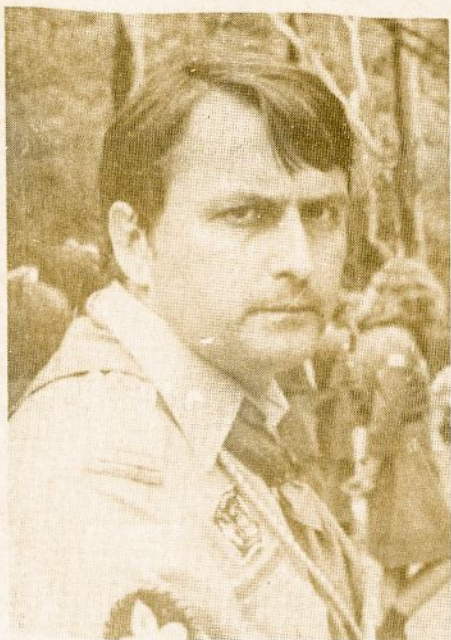
Skaučių skyriui pradžioje vadovavo ps. D. Giedraitytė. Po jos skyriaus vadovėmis buvo: ps. I. Laisvėnaitė, v.s. D. Čižauskienė, ps. D. Jokubauskaitė, v.s.v.sl. R. Žiedaitė, ir ps. D. Dagienė. Dabartinė skyriaus vedėja yra v.s. D. Čižauskienė. Šiuo metu skaučių skyrius ypač tvirtai veikia. Į jo sudėtį įeina jaun. skaučių Vaidilučių (d-kė v.s.v.sl. P. Sadauskienė) ir skaučių Živilės (d-kė v.s.sl. B. Prašmutaitė) draugovės ir vyr. skaučių Audros būrelis (vadovė - ps. R. Statkuvienė). 1966 m. vyr. skautės buvo sudariusios pagarsėjusį "Rūtelių" kvarteta, kasmet suruošia Kaziuko muge.

Skautų skyrius dabar yra padalintas į jūrų skautus ir budžius, jaun. skautų ir skautų draugoves ir skautų vyčių būrelį. Jūrų skautus 1950 m. suorganizavo v.vl. A. Žilinskas.

1950 m. susidarė sk. vyčių Pulk. J. Šarausko būrelis, vadovaujamas s.v.v.sl. V. Didelio, veikęs iki

Džiugo tuntas Melbourne.

DŽIUGO tunto tuntininkas s.v. v.sl. Narcizas Ramanauskas.

1959 m., kai įsikūrė naujas, Dariaus-Girėno, būrelis; jo pirmuoju vadu buvo s. V. Adomavičius. Po v.s. A. Krauso mirties vyčių būrelis pavadintas v.s. A. Krauso vardo būreliu.

Skautų Kun. Margio draugovei dabar vadovauja pl. V. Sadauskas.

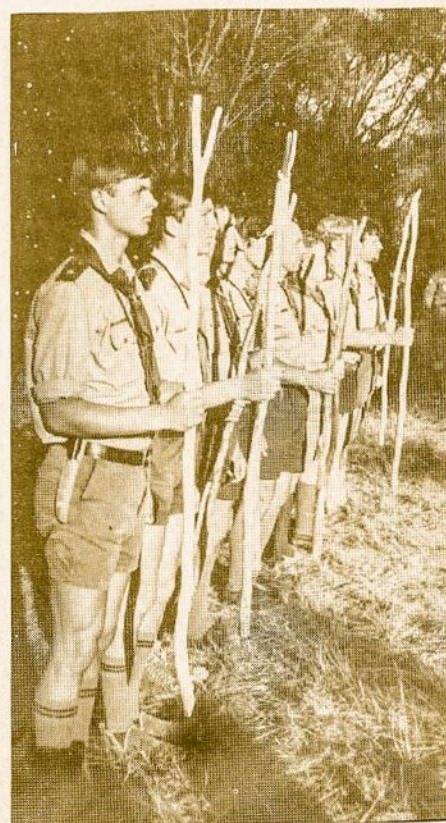
1954 m. jaun. skautų Gedimino d-vės draugininku buvo paskirtas J. Maksimas; dabar jai vadovauja s.v.v.sl. Š. Žiedas.

Pirmoji tunto ir Australijos lietuvių skautų stovykla įvyko 1951 m. sausio mėn., Greens-

borough apylinkėje. Jai vadovavo ps. A. Karpavičius. Nuo to laiko tuntas ruošė kasmetines stovyklas. 1956 m. tuntas stovyklavo Woori Yallock; tuo pačiu metu, v.s. B. Dainučio vadovaujami, sk. vyčiai ir jūrų skautai atstovavo lietuviams Pan-Pacifiko jamborėje, Clifford Parke. 1958-59 m. tuntas, rajono vadijos pavedimu, suruošė IV-ją Tautinę Stovyklą Morningtine, 1965 m. - II-ją Rajoninę Stovyklą Wonga Parke ir 1971 m. - IV-ją Rajoninę "Nemuno" Stovyklą Wonga Parke. Tuntas buvo atstovautas 1959 m. vykusioje X-je Pasaulinėje jamborėje Mt. Makiling, Filipinuose; tunto narys dalyvavo 17-je Tarptautinėje Konferencijoje New Delhi, Indijoje, o ps.

1976 m. tunto stovykloje įsaky-mus gerbia vyr. skautės ir kandi-datės.

Džiugo tunto skautai vyčiai.

Prie kastinio stalo pietaujame Džiugo tunto stovykloje Wonga Park 1976 m. sausio karščiuose!

R. Milvydaitė-Statkuvienė atstovavo Australijos rajonui LSS Jubiliejinėje Stovykloje, J.A.V.

1952-60 m. prie tunto veikė tautinių šokių grupė "Atžalynas", suorganizuota s. A. Karpavičiaus. Tuntas turi būklą Lietuvių Namuose, Melburne.

Nuo 1952 m. tuntui talkininkauja kas metai renkamas skautų tėvų komitetas.

"Džiugo" tuntas organizuotai dalyvauja Vasario 16-sios, Šv. Kazimiero ir Tautos šventėse ir su ruošia tunto metų baigmes gruodžio mėnesį. Metų bėgyje yra ruošiamos iškylos, vyksta sueigos ir stovyklos.

Tuntas yra šeiminkas ruošiamos Australijoje VI-sios Tautinės Stovyklos, kuri vyks Melbourno apylinkėse.

v.sl. Birutė Prašmutaitė

MELBOURNO SKAUTININKŲ RAMOVĖ

1949 m. per Sekmines Melbournė įvyko pirmasis lietuvių skautų vadovų suvažiavimas, dalyvaujant iš visų Australijos valstijų ir miestų. Šio suvažiavimo metu buvo padėti pamatai mūsų rajonui ir pasiskirstyta į tuntas.

Maždaug nuo šio suvažiavimo pradėjo veikti ir Melbourno Skautininkų ramovė. Pradžioje jai vadovavo ps. B. Dainutis, vėliau isi-

jungė v.s. A. Krausas, ps. Alb. Pocius, s. Kesminienė ir dabar, po metų pertraukos, ramovei vėl vadovauja ps. Alb. Pocius. Jis ir sekretorė s. J. Žitkevičienė savo pareigas eina jau devinti metai. Sesė J. Žitkevičienė jau keletas metų mokytojauja lietuviškoje savaitgalio mokykloje ir redaguoja prie Melbourne leidžiamo "Tėviškės Aidų" savaitraščio jaunimui priedą "Ateities žingsniai". Ramovės seniūnas ps. Alb. Pocius aktyviai reiškiasi ir Melbourno lietuvių kultūrinėje veikloje.

Ramovės nariai keletą kartų per metus susirenka į sueigas, kur draugiška nuotaika prie kavos puodelio aptaria visus skautiškos veiklos reikalus ir pasiskirsto darbo pareigomis.

Ramovė taip pat suruošė keletą iškylių gamtoje. Išvykos buvo s. A. Bakaičio sodyboje ir pas ps. Alb. Pocių, jo ūkyje "Neringoje", apie 100 mylių nuo Melbourno, kur ir skautai mėgsta ruošti savo iškyklas.

Dabartiniu metu visi aktyvesnieji ramovės nariai yra įsijungę į VI Tautinės Stovyklos Rengimo Komitetą ir paaukoję po 100 dol. tos Stovyklos Fondui. Ramovės veikla taip pat daugiausia skiriama geram Taut. Stovyklos pasisekimui. Ramovė tikisi sulaukti daug svečių iš Europos ir Amerikos. Jų apsilankymas sustiprins mūsų ryžtą dirbti Dievui, Tėvynei ir Artimui.

ps. Alb. Pocius

Ps. Albinas Pocius - Melbourno skautininkų ramovės seniūnas.

PAPILDOMAI

Melbourno Džiugo tuntui vadovauja tuntininkas s.v.v.sl. Narcizas Ramanauskas. Jo pavaduotoju yra ps. Henrikas Antanaitis, adjutantu - s.v.v.sl. Povilas Kviecinikas, išdininku - ps. Jonas Sadauskas. Skaučių skyriui vadovauja v.s. Dana Čižauskienė ir jos pavaduotoja - v.s.v.sl. Marytė Špokevičienė.

Tunte veikia visa eilė skaučių skautų vienetų.

Skaučių skyrių sudaro šie darbštūs skaučių padaliniai:

JAUN. SKAUČIŲ VAIDILUČIŲ draugovės draugininke yra v.s.v.sl. Pam Sadauskienė. Jaun. skaučių sueigos vyksta Melbourno Lietuvių Namuose. Sueigų metu jos dainuoja, mokosi, verda saldinius ir kartais išskylauja.

ŽIVILĖS SKAUČIŲ DRAUGOVĖS draugininkė - v.s.v.sl. Birutė

Melbourno Skautininkų ramovė. Sėdi iš k. į deš.: ps. A. Talačka, s. A. Zubras, v.s. D. Čižauskienė, s. E. Žižmaraitė, s. J. Žitkevičienė - ramovės sekretorė, s. V. Stasiliūnas ir s. J. Makulis.

Stovi: ps. V. Špokevičius, s. L. Kepalas, ps. L. Baltrūnas, ps. Alb. Pocius - ramovės seniūnas, ps. P. Morkūnas, ps. H. Antanaitis - VI T.S. Rengimo komiteto pirmininkas ir j.s. V. Vaitkus.

Nidos laivo vadas j.ps. R. Šarkis priima raportą.

Vyt. Vaitkaus nuotr.

J.s. Vyt. Vaitkus - ilgametis Džiugo tunto jūrų skautų vadovas, LSB Jūrų skautų skyriaus įgaliotinis Australijos rajonui.

J.s. A. Gabas - jūrų skautų steigėjas rajone, ilgametis Džiugo tunto jūrų skautų vadovas.

Prašmutaitė, adjutantė - v.s.v.sl. Birutė Šaulytė. Šiuo metu skaučių draugovė yra didžiausia tunte. Skautės reguliariai lanko sueigas, išskylauja. Neseniai jos spausdino baltinius (T-shirts) su savo skilčių vardais. Jos taip pat mokosi daryti rankdarbius.

VYR. SKAUČIŲ AUDROS BŪRELIUI vadovauja ps. Rasa Statkuvienė. Vyr. skaučių sueigos vyksta kartą į mėnesį. Kiekviena sesė, iš eilės pasirinkdama temą, turi praveisti vieną sueigą. Tokiu būdu pravedamos sueigos esti įvairesnės ir įdomesnės. Sesės tankiai išskylauja, atlieka gimnastikos pratimus, audžia juostas ir kasmet suruošia sėkmingas Kaziuko muges.

Brolių vienetu yra penki:

VILKIUKŲ GEDIMINO DRAUGOVĖ - jai vadovauja s.v.v.sl. Šarūnas Žiedas, adjutantė - v.s.v.sl. Jūratė Šimkienė. Vilkiukai ruošia sueigas, išskylauja, kepa duoną, ruošia pietus, vyksta į ženklų keliones, stato kaimo modelį... Žinoma, jie daug žaidžia, bet kai reikia - moka ir rimtai padirbėti.

KUNIGAİKŠČIO MARGIO SKAUTŲ DRAUGOVEI vadovauja sl. Vidas Sadauskas. Skautai sueigų metu praeina patyrimo laipsnių programas, kelis kartus per metus suruošia iškylas. Mokyklos atostogų metu draugovė

Jūrų budys v.valt. Martynas Didžys.

suruošė trumpą stovyklą.

SK. VYČIŲ ANTANO KRAUSO VARDŲ BŪRELIUI vadovauja s.v.v.sl. Povilas Kviecinskas.

JŪROS SKAUTŲ NIDOS LAIVO vadu yra Raimondas Mucenikas, jo pavaduotojas - Petras Kružas. Jūrų skautai ruošia kartkartines sueigas, o iškylas, kaip jūrų skautams ir pritinka, ruošia prie vandens.

v.sl. Dona Sadauskaitė
Džiugo tunto
korespondentė

"VILNIAUS" TUNTAS ADELAIĐĖJE

Adelaidės lietuvių skautai oficialiai pirmą kartą buvo suorganizuoti 1949.6.6 Pietų-Vakarų Australijos plote. Pradžioje tunto veikla buvo korespondencinė - ryšio palaikymas tarp atvykusių iš Vokietijos ir besiorganizuojančių skautų-skauciu.

1950.2.6 buvo persiorganizuota į "Žalgirio" tuntą, bet jo veikla buvo silpna - jis apie 1953 m. "pabiro"...

1953.3.4 buvo įsteigta "Vilniaus" vietininkija; vėliau, paaugus narių skaičiui, persiorganizuota į "Vilniaus" tuntą.

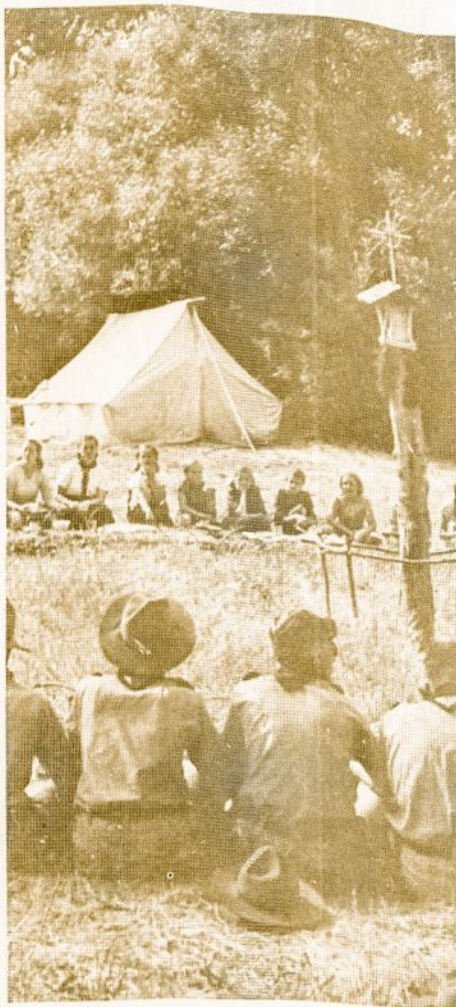
Tuntui yra vadovavę šie asmenys: ps. J. Urbonas (1949), v.s. J. Vanagas (1949-50), s. V. Ilgūnas (1950), ps. J. Vildziū (1950-52), v.s. V. Neverauskas (1956-61), s.v. v.sl. R. Urmonas (1961-62), ps. A. Gavelis (1962), s. V. Opulskis (1962-72), s. V. Ilgūnas (1972-76).

Šiuo metu tuntui vadovauja ps. Birutė Mikužierė.

Tuntą sudaro skautų Mindaugo, skauciu Birutės ir mišri jaun. skautų-čiu Neris draugovės ir vyr. skauciu ir sk. vyčiu būreliai.

Adelaidėje taip pat veikia skautininkų ramovė ir ASS skyrius.

ps. E. Jačiunskienė-Bulienė

ps. Elena Jačiunskienė-Bulienė,
Neris dr. vės draugininkė.

MES - JŪDRIAUSI

Atrodo, kad Australijos rajone vienas energingiausių vienetų yra Adelaidės Vilniaus tunto Neris draugovė, vadovaujama ps. Elenos Jačiunskienės-Bulienės. Jaunieji brolii ir sesės entuziastingai skautauja.

Draugovė įsteigta 1976 gegužės 1 d. Draugininkė, nors turėdama gausią savo šeimą (6) dr.vei sumaniai vadovauja, talkinama ps. Donato Dundos.

Draugovę sudaro 1 paukštyčių ir 2 vilkiukų būreliai; viso 21 broliisėsė.

Adelaidės lietuvių skautų vadovai su v.s. dr. A. Mauragiu, apdovanotu Geležinio Vilko ordinu.

I-e eilėje iš k. į deš. ps. D. Dundas, ps. E. Bulienė, sk. Lazauskaitė.

II eilėje: v.s. fil. V. Neverauskas, fil. G. Straukienė, fil. dr. J. Maželienė, s. fil. dr. S. Pacevičienė, v.s. A. Mauragis, v.sl. fil. B. Mockūnienė, ps. fil. V. Ilgūnas.

ASS ADELAIDĖS SKYRIAUS VEIKLOS APŽVALGA

1950 m. jau buvo susiorganizuoti Adelaidės Lietuvių Bendruomenė ir taut. šokių grupė. Organizavosi ir skautai, bet apie juos mažai dar ką žinojome. Neturint jokio lietuviško spaudos organo nei telefonų, įvairios kūrimosi naujienos buvo perduodamos asmeniškai gyvu žodžiu. Vienintelė lietuvių susitikimo vieta tuo metu buvo Šv. Juozapo bažnyčia, kurioje dr. kun. P. Jatulis (dabar prelatas Vatikane) laikydavo sekmadieniais Mišias lietuviams.

Neprisimenu, kaip susipažinome su ps. V. Ilgūnu. Tik prisimenu, kad kartą šnekant apie skautus paaiškėjo, kad abu buvome akademikai skautai. Jis pateikė mintį, kad reiktų susiorganizuoti buvusiems akademikams skautams. Tai jo minčiai pritariau. Netrukus gavau kvietimą atvykti į steigiamąjį susirinkimą. Nuvykusi radau brolius V. Ilgūną, T. Žurauską ir, atrodo, dar vieną brolių (pavardės neprisimenu). Tai įvyko 1950 m. gegužės 28 d. Ši data ir yra skaitoma ASS Adelaidės skyriaus įsteigimo data. Šiame susirinkime išrinkome ir valdybą: pirmininkas - senj. V. Ilgūnas, sekretorė - senj. B. Mockūnienė ir narys - senj. T. Žurauskas.

Buvusieji ASS Adelaidės skyriaus pirmininkai buvo šie: V. Ilgūnas, J. Vildžius, B. Mockūnienė, S. Pacevičienė, T. Žurauskas, A. Vitkūnas, J. Maželienė, V. Neverauskas, J. Mockūnas (jun.).

1950 m. gale mūsų organizacija jau turėjo 18 narių, o 1951 m. buvo net 22 nariai. Tada mūsų veikla apsiribojo tik sueigomis, vienu kitu pikniku. Vėliau buvo suruošta I-ji Kaziuko mugė ir kaukių balius. Suorganizuotas paskaitų ciklas įvairiomis temomis. Paskaitas skaitydavo patys organizacijos nariai arba kviestieji prelegentai. Veikloje buvo prisilaikoma ASS tradicijų.

1954 m. Adelaidės universitete buvo suruoštas korporacijos 30 metų sukakties minėjimas, kuris praėjo labai iškilmingai. Į šį minė-

Jonas Mockūnas, dabartinis Adelaidės ASS skyriaus pirmininkas.

jimą buvo pakviesta daug australų ir europiečių akademikų svečių, kurie mūsų tradicijomis labai domėjosi.

Keletą metų vėliau mūsų narių skaičius pradėjo mažėti. Tragiškai žuvo senj. J. Naujelis. Senjorės L. Kilikonienė ir D. Mackialienė išvyko į JAV. Netrukus jas pasekė labai veiklūs filisteriai Sofija ir Vytenis Stasiškiai-Statkai ir senj. V. Užubalis. Vienas kitas dėl studijų pasitraukė į atsargą. Prieš keletą metų amžinybėn iškeliavo senj. J. Vildžius.

Nežiūrint ir mažesnio narių skaičiaus, mūsų veikla nesustojo. Pradėjome organizuoti metines iešmines, kurios įėjo į tradiciją ir yra mielai mūsų tautiečių remiamos ir gausiai lankomos. Mūsų finansinės pajamos nėra labai gausios, bet iš tų pačių turimų išteklių kasmet paremiame savaitgalio mokyklas (2), skautų tuntą, studentų sąjungą, lietuvių teatrą "Vaidilą", Vasario 16 Gimnaziją ir kitus organizuotus vienetus.

ASS nariai aktyviai reiškiasi tunto veikloje, pvz., ps. V. Ilgūnas ėjo 4 metus Vilniaus Tunto tunti-ninko pareigas, fil. dr. J. Maželienė ir fil. dr. N. Ratkevičienė ėjo gydytojų pareigas rajoninėse stovyk-

lose, fil. dr. S. Pacevičienė vadovavo skautėms rajoninėj stovykloj, fil. B. Mockūnienė vadovauja tunto vyr. skautėms, fil. B. Mikužienė - dabartinė Vilniaus Tunto tunti-ninkė ir fil. J. Mockūnas eina tunto adjutanto pareigas.

Nesikrato ASS nariai nei visuomeninio darbo: v.s. fil. V. Neverauskas ėjo Australijos Krašto V-bos pirmininko pareigas, dabar yra ALB pirm., jo sūnus fil. V. P. Neverauskas vadovauja tautiniams šokiams, fil. B. Mikužienė - buvusi ALB pirmininkė, fil. J. Mockūnas ėjo ALJS pirmininko pareigas, fil. dr. S. Pacevičienė - dabartinė vice-pirmininkė Pabaltiečių Moterų Sąjungoje; fil. B. Mockūnienė anksčiau buvusi šios organizacijos pirmininkė; fil. G. Straukienė - įkūrėja ALB Moterų sekcijos ir buvusi jos pirmininke, taip pat buvo ALB nare kultūriniais reikalais; senj. V. Ratkevičius dirba Vaidilos teatre ir nuolat dalyvauja lietuviškuose parengimuose.

ASS kiekvienais metais turi savo tradicinę iškilmingą metinę sueigą prieš Kalėdas, kurios metu uždedamos spalvos naujiems nariams; po to seka iškilmingi pietūs.

Dabar ASS Adelaidės skyrius turi 17 aktyvių narių, ir jam vadovauja jaunosios kartos atstovas, buvęs III PLJS kongresantas fil. J. Mockūnas.

fil. B. Mockūnienė

VYR. SKAUTĖS RŪPINASI VI-JA T.S.

Adelaidėje veikia vyr. skaučių būrelis, nors negausus narėmis, bet ryžtingas savo veikla. Jų didžiausias noras yra matyti VI-ją Tautinę Stovyklą gerai suorganizuotą ir pavykusią. Tad 1976 metus sesės paskyrė lėšų kaupimui VI-jai Tautinei Stovyklai, gegužės mėn. suruošdamos loteriją ir pyragų stalą, ir uždirbdamos \$233 dol., kuriuos pasiuntė VI T.S. Organizacinio Komiteto išdui Melbourne. Kita panaši popietė (su pietų gaminimu) suruošta lapkričio 7 d.; pelnas vėl perduotas VI T.S.

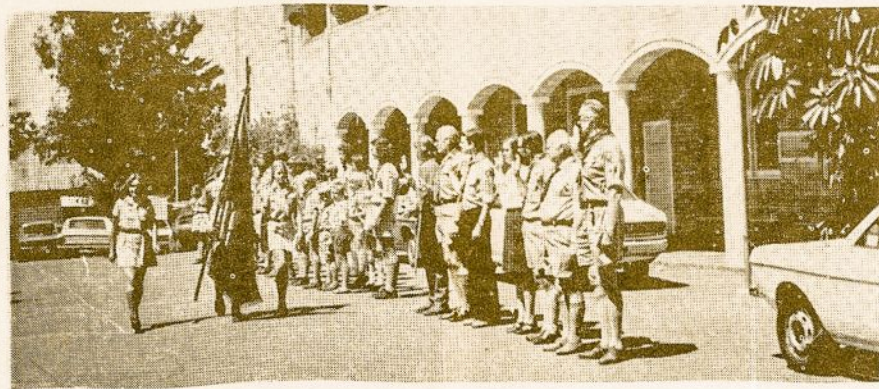
Būreliui nuo 1975 m. vadovauja fil. Bronė Mockūnienė.

AUŠROS TUNTAS SYDNĖJUJE

Vyr. skautės be pokštų neapsieina... ▼

Aušros tunto paukštytės su viena Melbourno sesyte ir savo draugininke v.sk.sl. V. Viliūnaite.

“N.S.W. - Queenslando” vardu pavadintas tuntas, su “sostine” Sydnejuje, buvo įsteigtas 1949 m. rugsėjo 10 d. Juokų tais laikais nekrėsta: kad steigti tuntą - tai steigti! Jo ribos apėmė net dviejų didžiausių Australijos valstijų teritorijas. Bet jau 1950 m., mažindamas savo “valdų” plotą, vienetas pasivadino Sydnejaus vietininkija, o 1956 m., tuntui paaugus iki 7 vietėtu, vietininkija tapo tuntu, ir ne bet koku, o “Aušros”, t.y. sydneyiškių skautų pasididžiavimu!

Tunto vairą per eilę metų savo rankose laikė visa eilė vadovų: v.s. A. Jakštas (1949-50), ps. I. Pranulis (1950-52), A. Plūkas (1952-53), v.s. dr. V. Kišonas (1953-58), s. A. Dudaitis (1958-62), s. A. Alčiauskas (1962-64), s. J. Zinkus (1964-66), s. T. Rotcas (1966-70), s.v.v.sl. S. Sankauskas (1970-71), ps. V. Deikus (1971-72), s. B. Barkus (1972-76). Šiuo metu tuntui vadovauja ps. J. Belkus.

Tuntas yra mišrus, jį sudaro skaučių ir skautų skyriai.

Skaučių skyriui dabar vadovauja v.s.v.sl. E. Kiverytė. Skyriuje veikia Živilės (dr-kė v.sk. R. Maksvytytė), ir jaun. skaučių šešupės (dr-kė A. Šlitytė) draugovės ir vyr. skaučių Šatrijos Raganos būrelis (vad. L. Karpavičiūtė).

Skautų skyriui vadovauja s.v. v.sl. A. Mikutavičius. Skyrių sudaro jaun. skautų Žalgirio (dr-kas s.v. A. Braželis) ir skautų D.L.K. Gedimino (dr-kas s.v.v.sl. G. Sauka) draugovės ir sk. vyčių Geležinio Vilko būrelis (vad. s.v.v.sl. V. Šlitytis).

Tuntui talkina skautų tėvų Komitetas.

Sydnejuje veikia ir Senųjų Skautų židinys.

Tuntas ruošia kasmet - nuo 1954-55 m. - metines stovyklas; yra suruošęs I-ją (1960) ir III-ją (1967) rajonines stovyklas ir rajono 25-mečio - LSS 55 m. Jub. Stovyklą (1973). Turi išsigijęs nuosavą stovyklavietę Ingleburn'e, N.S.W. Yra nariu N.S.W. veikiančioje Egzilių Skautų S-goje.

v.s. B.Ž.

Sydnejaus skautai ruošiasi žygiuoti į pamaldas.

SKAUTU AIDAS
6842 So. Campbell
Chicago. IL. 60629

NORTH RIVERSIDE TEL.
60546

SENIEJI SKAUTAI SYDNEJUJE

Sydnejaus Senųjų Skautų Židinys suorganizuotas v.s. V. Kišono iniciatyva 1956.3.26.

Židinio tikslas yra burti neaktyvius visų laipsnių vyresnio amžiaus skautus ir skaites, palaikyti jų tarpe skautišką dvasią ir sudaryti jiems galimybę dalintis savo patyrimu, bendradarbiaujant su vietos skautų vienetais.

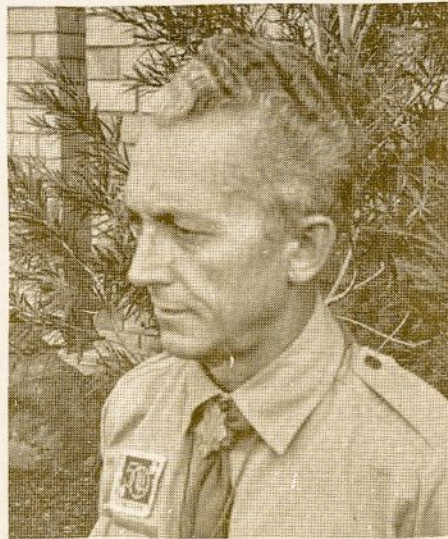
Židinio nariai dažniausiai pasireiškia padėdami Aušros tunto skautams ruošiant stovyklas, šventes, balius, telkiant lėšas ar atliekant instruktorių pareigas. Rajono vadijos narių didesnę dalį sudaro židiniečiai.

Židinio vadovybę sudaro vieniems metams rinktas tėvūnas ir kancleris, (kaip tradicija, tėvūno pareigoms visuomet išrenkamas brolis, kanclerio - sesė). Šiuo metu židinio tėvūnu yra v.s. Aleksas Jakštas, kanclerė - sesė Aldona Jablonskienė. Židinyje yra apie 15 aktyvių ir apie tiek pat mažiau aktyvių narių. Daroma žygių židinio veiklą daugiau suaktyvinti, išplėsti, įtraukiant ir naujų narių. Dalis židiniečių žada dalyvauti VI-je T.S.

Sydnejaus Senųjų Skautų Židinys yra vienintelis toks vienetas, veikias visame rajone. 1950-61 m. laikotarpyje vienas židinys yra veikęs Melbourne.

Iki susitikimo VI-je Tautinėje Stovykloje!

Tėvūnas

v.s. Aleksandras Jakštas - senųjų skautų Židinio Sydnejuje tėvūnas. Jo gražias iliustracijas dažnai matome šio žurnalo puslapiuose.

v.s. A. Jakšto pieš.

v.s. A. Jakšto piešinys

Australijos Rajono lokiukai visi kaip vienas dalyvaus VI-je Tautinėje Stovykloje!

PASIDUOKIM

Du skautai stovyklavo miške. Vakare jie sugulė, susisupo antklodėmis, gindamiesi nuo uodų. Staiga vienas jų pamatė porą šviečiančių vabalėlių ir nusiminęs sako savo draugui:

— Aš manau, kad mes geriau pasiduokim. Matai, jie ieško mūsų jau su žiburiu!